

Colecția „Document”

Iată durerea mare și alarmarea noastră pentru care strigăm prin această întâmpinare, nu numai în numele Mănăstirii noastre, ci și în numele întregii Biserici și a întregului popor drept credincios din care ne tragem și în care ne avem împărați frații, părinții, moșii și strămoșii.

[...]

Cum putem noi să tăcem când este vorba de Biserică, Mama noastră, pe care, după ce singuri v-ați vândut conștiința, încercați să o scoateți și pe ea la mezat?

[...]

De ce vindeți interesele lui Dumnezeu și ale Bisericii, statului ateu, pentru interesele menținerii unui salariu și renunțați la tradiția de a mărturisi credința? Nu vedeți că ați transformat prin aservire și salarii Biserica lui Hristos în biserică de stat, cu episcopi și preoți de stat, care pentru arginții statului schimbă frica de Dumnezeu pe frica de oamenii statului?

[...]

Lacrimile atâtore părinți, soții și copii care și-au pierdut pe ai lor fără preot, prin spitale, închisori, la canal și [în] alte instituții, ne îndeamnă să Vă întrebăm de ce nu aveți grija acestora? De ce ați lăsat la canal și în alte părți să fie duși creștinii - ca vitele - la groapă fără preot?

*fragmente din Memoriul adresat membrilor Sinodului BOR
de către părintele Ioan Iovan la data de 25 ianuarie 1955*

A fost frumos la Gherla!

Preot Ioan Iovan

*A fost frumos
la Gherla !*



Document 2

Cuprins:

	pag.
Argument.....	7
Memoriul adresat membrilor Sinodului BOR la 25 ianuarie 1955	29
A fost frumos la Gherla!	89
Anexa	113

Argument

Publicăm în paginile ce urmează – pentru a-i evoca personalitatea și spre a-i cinsti memoria – două mărturii ale părintelui Ioan Iovan: memoriu adresat sinodalilor în anul 1955, pe când era duhovnicul Vladimireștilor – memoriu în urma căruia a fost arestat și condamnat la muncă silnică pe viață – și o înregistrare realizată după mai bine de o jumătate de veac, mai precis în 2006, la Mănăstirea Recea.

Între cele două momente ale vieții sale, de la Vladimirești și de la Recea, părintele Ioan a îndurat calvarul terorii comuniste¹ ce s-a abătut și

¹ Regimurile comuniste au ucis prin împușcare, bătăi, înfometare etc. 90 de milioane de oameni din țările în care s-au instalat (cf. Stéphane Courtois, *Cartea neagră a comunismului*, Edit. Humanitas, București, 1998, p. 11).

Despre obârșia satanică a ideologiei marxiste, a se vedea Richard Wurmbrand, *Marx și Satan*, Editura Stephanus, București, 1994.

peste neamul nostru. A îndurat acest calvar, la fel ca și cei mai mulți dintre români, cu demnitate, „fără corigență la caracter”, cum spune chiar dânsul.

Părintele Ioan s-a numărat printre cei două mii de preoți ortodocși arestați în anii '50 ai secolului trecut, după ce ierarhia Bisericii noastre a fost epurată de către regimul ateu.

Pentru a înțelege mai bine conținutul memorialului pe care l-a adresat sinodalilor, este necesar să prezintăm contextul în care a fost redactat. În general se recunoaște că „încă din primăvara anului 1945, în cercurile bisericești, se vorbea de o iminentă epurare a ierarhiei”² și că vacanțările aveau ca scop „ocuparea scaunelor ierarhice de către arhierei devotați nouui regim”³. Într-adesea, din Sinodul Bisericii Ortodoxe Române au fost înlátați, imediat după 6 martie 1945 – moment ce marchează începutul dezastrului comunista în România –, până în 1950, următorii episcopi: patriarhul Nicodim Munteanu, Irineu Mihălcescu – mitropolitul Moldovei, Tit Simedrea – mi-

² Adrian Gabor, *Biserica Ortodoxă Română și regimul comunista (1945-1964). O imagine a relațiilor Stat-Biserică*, București, 2006-2007, p. 27.

³ Ibid., p. 29.

tropolit al Bucovinei, Veniamin Pocitan – arhiereu vicar al Bucureștilor, Veniamin Nistor – episcop de Caransebeș, Nifon Criveanu – mitropolitul Olteniei, Atanasie Dincă – locuitor de episcop al Râmnicului, Lucian Triteanu de la Roman, Grigore Leu – episcopul Hușilor, Cosma Petrovici – episcop al Dunării de Jos (Galați), Efrem Enăchescu – mitropolit al Basarabiei, Emilian Antal – locuitor al Mitropoliei Bucovinei, Vassarion Puiu – mitropolit al Transnistriei, Eugeniu Laiu – mitropolit al Bucovinei, Partenie Ciorpon – episcop al Armatiei, Policarp Morușca – locuitor de episcop al Maramureșului, Pavel Șerpe – arhiereu-vicar al Bucureștilor, Teodor Scoboră – arhiereu-vicar al Arhiepiscopiei Sibiului și Nicolae Popovici, episcopul Oradiei. Iar în locul lor, puterea comunistă a impus în grabă „arhierei devotați nouui regim”. De pildă, numai în zilele de 19-21 noiembrie 1947 au fost numiți trei noi arhierei: preotul de mir Justinian Mărina devinea mitropolitul Moldovei, Firmilian a fost ales arhiepiscop al Craiovei, iar Sebastian Rusan, episcop al Maramureșului.

Există două moduri diametral opuse de a interpreta cele întâmplate atunci în viața Bisericii Ortodoxe Române: pe de-o parte, se aduc grave

acuzații instituției eccliale, datorită compromisurilor făcute de către noii arhieri, trecându-se însă sub tacere drama ierarhilor trimiși cu domiciliu forțat în mănăstiri sau pur și simplu otrăviți, ignorându-se de asemenea suferințele celor două mii de preoți ortodocși închiși în lagărele comuniste, unde două sute dintre ei au fost uciși prin regimul declarat de exterminare! Această atitudine de ignorare a martirului Bisericii Ortodoxe Române s-a regăsit constant și în cunoșcuta emisiune de televiziune *Memorialul durerii*, față de care părintele Ioan se arată în interviul publicat în cartea de față, pe bună dreptate, atât de dezamăgit.

Pe de altă parte, cealaltă opinie dominantă, fie neagă orice complicitate a noilor arhieri cu regimul comunist, fie încearcă să prezinte compromisurile lor ca fiind chiar salvatoare pentru Biserică. Astfel, într-o lucrare ce se vrea științifică, cu o bibliografie imensă, părintele profesor Adrian Gabor, citat deja mai sus, scrie doar despre faptele care îi fac cinste patriarhului Justinian, ignorând cu totul opinii precum cele exprimate de către părintele Ioan în memoriul adresat acestuia sau de către Onisifor Ghibu, care ajunge să scrie în 1952 – după ce cu mult respect, ani la

rând, i-a cerut nouui patriarh să ia atitudine pentru apărarea ființei Bisericii – despre „aşa-zisul Sfânt Sinod al patriarhului roșu Justinian”⁴.

Poate că este momentul să acceptăm pur și simplu realitatea, așa cum a fost, cu bune și rele, să ne asumăm istoria recentă a Bisericii. De fapt, pentru părintele Nicolae Steinhardt, aceasta este chiar definirea credinței: „credința în Dumnezeu îmi pare în deplinul înțeles al cuvântului acel cel mai realist ce poate fi: acceptarea adevărului [...]”⁵.

Oricum, memoriul părintelui Ioan desfințează pur și simplu aserțiunea că în vremea terorii comuniste Biserica a supraviețuit datorită compromisurilor făcute de către ierarhii sau preoții ei; citindu-l, ai mai degrabă sentimentul că Biserica a supraviețuit chiar în ciuda acelor compromisuri.

Iar îndrăzneala unor ierarhi precum Nicolae Popovici, înlăturat în 1950 (la vîrstă de 47 de ani) din scaunul Oradiei pentru atitudinea sa fă-

⁴ Onisifor Ghibu, *Chemare la judecata istoriei*, Edit. Albatros, București, 1992, vol. I, p. 186.

⁵ Nicolae Steinhardt, *Jurnalul fericirii*, Edit. Dacia, Cluj-Napoca, 1997, p. 91.

țis anti-sovietică, sau curajul nenumăraților preoți ortodocși care au rămas slujitori onești ai lui Hristos chiar și în închisorile comuniste, la fel ca și părintele Ioan Iovan, îi aşază pe toți aceștia între marii mărturisitori ai credinței creștine din toate timpurile și reprezentă o pagină foarte onorabilă din istoria Bisericii Ortodoxe Române. Cât despre cei care au acceptat să devină instrumente ale vrăjmașilor lui Hristos, unii ca aceștia trebuie considerați, așa cum face și părintele Ioan, vrednici de ocară, dar și de întreaga noastră compasiune: „nu a trecut nici o zi, mărturisea dânsul, chiar și atunci când eram caterisit și după gratii, în care să nu-mi pomeneasc Sfântul meu Sinod. E adevărat că îl pomeneam și pe comandantul închisorii și pe gardian. Eu aşa înțeleg preoția”⁶.

De fapt, părintele a dovedit întreaga viață că s-a învrednicit de acel dar de mare preț pe care Părinții Bisericii l-au numit „dreapta socotință”: a fost naționalist, fără să cadă totuși în extrema dreaptă; a aderat la fenomenul Vladimirești, dar l-a și condamnat când situația a luat-o razna; deși i-a acuzat pe noii arhierei că și-au vândut conștiința, le-a respectat totuși harul sacerdotal etc.

⁶ Interviu acordat cotidianului *Tribuna Ardealului* (Cluj-Napoca), 17 octombrie 1992.

Referitor la fenomenul Vladimirești, o cercetare serioasă se lasă încă așteptată. În general, comentariile actuale îi sunt potrivnice. Cu toate acestea, unii autori acceptă că la început, fenomenul a stat sub semnul autenticității. Așa reiese și din comentariul arhimandritului Ioasaf Popa, care condamnă totuși cele petrecute la Vladimirești: „Aici și-a făcut apariția o fată vizionară, o tânara de 16 ani, căreia i s-a arătat Maica Domnului și i-a poruncit să ridice acolo o mănăstire numai de fecioare neîntinate, fapt ce a dus la zidirea unei mănăstiri [...]”⁷. În continuare însă, tine să adauge: „ Tânărul preot și duhovnic [Ioan Iovan], adoptând procedeul lui Ioan de Kronstadt, din URSS, citea doar molitva de dezlegare închinătorilor și-i împărtășea pe toți, fără spovedanie individuală. Măicuța, sfătuită de un preot de mir, Stahie, refugiat din Basarabia, a introdus împărtășirea tuturor maicilor în fiecare zi. [...] Măicuța Veronica și Tânărul preot slujitor nu s-au supus măsurilor legale de remediere a cultului și nu și-au înfrânat entuziasmul nesocotit, ci s-au

⁷ Ioasaf Popa, *Introducere la Feciorie și castitate în epoca de aur a Patristiciei (313-430)*, Edit. Anastasia, București, 2001.

împotriva Sfintului Sinod, al cărui membri erau ierarhi anteriori instalării comunismului la noi – cu excepția Patriarhului. Luciferismul din acest mic grup de conducere a Vladimireștilor (poate încurajat tainic de uneltele hruscioviste) a dus la desființarea mănăstirii în 1955⁸. Desigur, asemenea comentarii nu pot fi luat în serios, deoarece, aşa cum am văzut mai devreme, autoritățile comuniste au înlăturat mulți alți ierarhi până în 1950. Există și autori care neagă chiar autenticitatea revelației referitoare la întemeierea mănăstirii. „Problema este de moralitate pentru Veronica Gurău – scrie părintele Adrian Gabor. Dacă ar fi avut viziunile cu Maica Domnului nu s-ar fi căsătorit după ieșirea din închisoare”⁹. În această logică însă, nici înțeleptul Solomon nu a fost inspirat de către Dumnezeu, de vreme ce a avut șapte sute de femei și trei sute de concubine, iar „la timpul bătrâneții lui, femeile lui i-a întors inima spre alți dumnezei [...]” (3 Regi, 11, 4).

Ceea ce rămâne însă cu adevărat de neacceptat este literatura infectată de spiritism pusă

⁸ Ibid.

⁹ Adrian Gabor, *Note de lectură asupra Raportului Tismăneanu*, în *Anuarul Facultății de Teologie Ortodoxă «Patriarhul Justinian Marina» a Universității București*, 2005-2006, p. 185-208.

pe seama Maicii Veronica Gurău. Oricum, Sinodul Bisericii Orotodoxe Române a aprobat reînființarea Mănăstirii Vladimirești în martie 1990, având-o ca stareță pe aceeași Maică Veronica. Părintele Ioan Iovan nu s-a mai întors la Vladimirești, ci s-a stabilit la Mănăstirea Recea de lângă Târgu Mureș, unde și-a trăit ultimii ani ai vieții pământești.

Dincolo de ceea ce a însemnat pentru părințele Ioan fenomenul Vladimirești, care rămâne în ansamblul său unul foarte problematic, mai cu seamă în partea a doua a lui, memoriul părintelui pune în discuție întreaga situație a Bisericii din România anilor '50 ai secolului trecut. Iată câteva rânduri din acest document atât de important pentru istoria instaurării regimului comunist criminal în țara noastră, după terminarea celui de-al doilea război mondial:

„Cum putem noi să tăcem când este vorba de Biserică, Mama noastră, pe care după ce singuri v-ați vândut conștiința, încercați să o scoateți și pe ea la mezat?” [...]

„Iată durerea mare și alarmarea noastră pentru care strigăm prin această întâmpinare, nu numai în numele Mănăstirii noastre, ci în numele întregii Biserici și a întregului popor drept credincios din care ne tragem și în care ne avem împrăștiați frații, părinții, moșii și strămoșii.” [...]

„De ce vindeți interesele lui Dumnezeu și ale Bisericii statului ateu, pentru interesele menținerii unui salarit și renunțați la tradiția de a mărturisi credința? Nu vedeți că ați transformat prin aservire și salarii Biserica lui Hristos în biserică de stat, cu episcopi și preoți de stat, care pentru arginții statului schimbă frica de Dumnezeu pe frica de oamenii statului?” [...]

„Lacrimile atâtore părinți, soții și copii care și-au pierdut pe ai lor fără preot, prin spitale, închisori, canal și [în] alte instituții, ne îndeamnă să Vă întrebăm de ce nu aveți grija acestora? De ce ați lăsat la canal și în alte părți să fie duși creștinii – ca vitele – la groapă fără preot?”



Părintele Ioan Iovan înainte de arestare

* * *

Părintele Ioan Iovan s-a născut la 26 iunie 1922 în localitatea Husașău de Criș, județul Bihor, în familia preotului Gavril Iovan. După ce a absolvit școala elementară în satul natal și liceul la Oradea, a început studiile unuversitare la Academia de Teologie din Cluj, pe care le-a finalizat în 1946 prin lucrarea de licență *Sfânta Euharistie în viața mistică*, susuzinută la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu. În anul următor s-a înscris la doctorat la părintele profesor Dumitru Stăniloae, iar la scurtă vreme a fost hirotonit preot pe seama Mănăstirii Vladimirești, de către episcopul Nicolae Popovici, pe care l-a urmat cu atâtă cutezanță în mărturisirea adevărului.

După încercări repetate de a-l convinge să-și tempereze râvna de slujitor al lui Hristos, părintele Ioan Iovan a redactat membroul publicat în volumul de față, prin care îi înfrunta pe sinodalii vremii, reproșându-le, după cum am văzut deja, că și-au vândut conștiința. Drept urmare, s-a hotărât imediat caterisirea și excluderea sa din monahism, prin sentința 1/955 a Consistoriului E-

parhial monahal al Arhiepiscopiei Bucureștilor. Între membrii Consistoriului se numără atunci și preotul Gherasim Cristea, astăzi episcop al Râmnicului. Imediat după aceea, mai precis la 23 aprilie 1955, a fost emis pe numele său, de către Procuratura Militară Teritorială București, mandatul de arestare Nr. 577 din 1955, pentru „agitație publică”¹⁰.

La interrogatoriul din 31 martie 1955, părintele Ioan declara în fața locotenentului major Nicolau Nicu: „Am considerat că tot statul a dictat forurilor bisericești această sentință [de caterisire], iar superiorii mei bisericești au subordonat rațiunile divine rațiunilor de stat, fapt pentru care nu am ascultat [...]”¹¹.

. În timpul anchetei i s-a propus să colaboreze cu regimul communist, oferindu-i-se în schimb un scaun episcopal. A refuzat.

Fiind trimis în fața organelor de judecată, procurorul militar a cerut pentru părintele Ioan Iovan pedeapsa capitală. Redăm aici un scurt fragment din cuvântul procurorului militar: „În

¹⁰ Arhiva CNSAS, dosar P 160/12, p. 184.

¹¹ Arhiva CNSAS, dosarul P 160/3, p. 12.

temp ce poporul muncitor își intensifică tot mai mult munca pașnică pe calea construirii socialismului în patria noastră, dușmanii poporului turbați de furia ce le-o provoacă întărirea continuă a regimului nostru de democrație populară, încercă să lovească tâlhărește în cuceririle clasei muncitoare [...]. Vigilența poporului și a organelor de Stat a demascat însă activitatea acestor ticăloși, nimicindu-le planurile lor criminale”¹².

În cele din urmă, Tribunalul Militar Teritorial București l-a condamnat pe părintele Ioan la muncă silnică pe viață și confiscarea averii, iar pentru executarea pedepsei a fost depus la Penitenciarul Galați. În sentința nr. 1655/5 dec. 1955 a Tribunalului Militar București se precizează: „Cu unanimitate de voturi [Tribunalul] îl condamnă pe Iovan Silviu Corneliu la muncă silnică pe viață, pentru favorizare la crima de acte de terroare, p. p. de art. 6, comb. cu art. 1 lit. d din Decretul 199/50 și la 8 (opt) ani de temniță grea și 5 (cinci) ani degradare civică, pentru crima de favorizare a infractorului, p. p. de art. 284 pct. 1 și alin. ultim C. P. comb. cu art. 209 partea a III-

a C. P. prin schimbare de calificare din delictul p. p. de art. 209 partea a IV-a C. P.

Confiscă în întregime averea.

Îi compută deținerea de la 30 martie 1955”.

Așa a început odiseea părintelui Ioan Iovan prin închisorile comuniste, despre care își amintește și în interviul publicat în acest volum. Prezența sa în teribilul spațiu concentrațional comunista fost pentru foarte mulți o mare binefacere. În celebrul său *Jurnal al fericirii*, monahul Nicolae Steinhardt mărturisește că, după ce a fost botezat în închisoare, și el s-a împărtășit cu câteva fărâme din Sfintele Taine aduse acolo de către părintele Ioan Iovan¹³.

Îi spovedea și împărtășea pe deținuți, îi sfătuia și îi consola, dar mai ales se ruga. Un informator relatează, într-un raport asupra discuțiilor avute cu preotul Iovan Silviu Corneliu, datat 17 iunie 1955:

„Discuțiile cu susnumitul preot sunt foarte anevoieioase, din cauză că e foarte tacut și se ocupă toată ziua, de dimineața de la deșteptare și până la stingere, numai de rugăciuni. Pot să discut cu

¹² Arhiva CNSAS, dosar P 160/6, p. 159.

¹³ Nicolae Steinhardt, *Jurnalul fericirii*, p. 205.

el numai seara, după ce luăm masa de seară, și numai în cazul când și-a termint rugăciunile”¹⁴.

Chiar dacă era surprins de către un gardian că săvârșea în celulă Sfânta Liturghie, fapt întru totul interzis acolo, nu se oprea până nu termina rugăciunea. Uneori, această îndrăzneală nemaiîntâlnită stârnea respectul gardienilor, care îi treceau cu vedere fapta, cu toate că erau datori să-l pedepsească aspru. Însă nu întotdeauna se întâmpla să aibă parte de asemenea gardieni. Într-un raport către Comandantul Unității 0606 Gherla, redactat de către serg. maj. Todea, supraveghetor, citim:

„Fiind de serviciu pe secție Et. 1 în ziua de 1 XII 1957, orele 9, 45 am găsit pe deținutul Ioan Corneliu, comdamnăt M.S.V.¹⁵, camera 48, la controlul făcut pe la camere, au fost găsiți cântând în cameră și influențând și pe alți deținuți din cameră cântând în cor. Iam tras atenția ca să nu mai cânte dar nu au înțeles și au continuat spunând căci are să cânte o viață întriagă.

¹⁴ Arhiva CNSAS, dosar P 160/11, p. 45.

¹⁵ Muncă silnică pe viață (n. ed.).

Propun să fie pedepsit cu 7 săptămâni de izolare cu regim sever și totodată cer să fie schimbat din aceeași cameră”¹⁶.

Comandantul a aprobat propunerea gardianului, aşa că părintele Ioan a executat pedeapsa în plină iarnă, între 11 și 18 decembrie 1957.

Urmările regimului de exterminare din închisorile comuniste, înăsprit și mai mult prin pedepsele primite pentru repetatele sale gesturi de îndrăzneală, nu au întârziat să apară. Într-o adresă trimisă către Direcția Penitenciare, Lagăre și Colonii, Secția Sanitară București, datată 5 martie 1956, și semnată de comandantul Penitenciarului Galați, locotenent major Stănescu Ioan și locotenent felcer Stoian Th., se spune:

„Înaintăm alăturat referatul medical a[ll] deținutului C. R. IOAN IOAN născut la 26 iunie 1922, fiul lui Iosif și Maria din Com. Husasău de Criș, Raionul și Reg. Oradea [...] Susnumitul suferă de tumoră voluminoasă subclavie. dreaptă, adenopatie cervicală bilaterală vol. t. b. c. cu stare de astenie și debilitate.”¹⁷

¹⁶ Arhiva CNSAS, dosar P 160/12, p. 126.

¹⁷ Arhiva CNSAS, dosar P 160/ 12, p. 138.

Condamnării la muncă silnică pe viață, bătăilor primite în perioada detenției și umilințelor de tot felul pe care a fost nevoie să le îndure, frigului și foamei ce i-au șubrezit sănătatea, se adăugau și alte privațiuni absurde, de neimaginat. Pentru a obține un simplu pieptene, de pildă, era nevoie de o aprobare scrisă. Dintr-o notă datată 14. 07. 1955 aflăm că „reținutului Iovan Silviu Cornel i se aprobă ca să i se dea un piepten să se pieptene în prezența tovarășilor de la pază după care să fie luat.”¹⁸

În ciuda acestui regim kafkian, la gândul că era întemnițat și suferea pentru Hristos, precum Apostolul Pavel, părintele Ioan ajunge să excaleme: „A fost frumos la Gherla!”

Când a fost eliberat din închisoare, în 1965, părintele era bolnav de plămâni. Medicul i-a recomandat operația, dar fiind convins că în starea în care se afla nu ar fi supraviețuit intervenției chirurgicale, părintele a refuzat, urmând un tratament cu streptomycină. Însă, lucrurile s-au complicat. „După un timp – își amintește dânsul – streptomicina, la o sută de mii de cazuri se întâmplă asta, atacă inima și nervii. Mie mi-a ata-

¹⁸ Arhiva CNSAS, dosar P 160/ 12, p. 167.

cat ochii. Am început să nu mai văd aproape de loc. și mi-am amintit că maicile de la Vladimirești îmi spuneau de minunile de la Cuvioasa Paraschiva. și mi-am zis: «Mă duc și eu la Cuvioasa». M-am dus, mai bine zis am mers dus, că nu mai vedeam. M-au dus maicile la Iași, unde unii din[tre] preoți mă cunoșteau. și acolo minunea minunilor, m-am urcat la racla Cuvioasei, am pus capul și ochii pe umerii ei. Nu știau ce m-am rugat și dacă m-am mai rugat în momentul acela. Nu mai știau. Știau doar atât, că parcă mi-a luat boala, cum se zice, cu mâna. și am văzut.”¹⁹

Mai cumplită decât închisoarea a fost probabil constarea că după eliberare, când a cerut să fie reprimit în cler, „toată spuma călugărilor care au fost și ei închiși” au dat declarații împotriva sa: „Știau că eu fac în închisoare Liturghie – își amintește părintele. Ei nu făceau, ca să nu se afle și să nu le dea drumul. Bucuria mea în temniță a fost Sfânta Liturghie. Toate declarațiile la adresa mea erau negative. Toate aveau ca un fel de leitmotiv, faptul că nu am ascultat, că nu m-

¹⁹ Cuvinte împărtășite de părintele Ioan și Maica Stară Cristina, Edit. Reîntregirea, Alba Iulia, 2007, p. 79.

am considerat caterisit, că făceam acolo Liturghie, predicam [...]”²⁰.

După 14 ani în care a fost mereu anchetat și chiar arestat din nou, 14 ani în care – cu excepția câtorva apropiati, mai ales din familie – nimeni nu a vrut să știe de el, părintele Ioan Iovan a fost reprimit totuși în cler, la 26 iunie 1979, în urma unui memoriu adresat mitropolitului Antonie Plămădeală.

Printre cei care i-au pricinuit atâtea necazuri, au existat și oameni care au avut tăria să-i ceară iertare. În acest sens, este remarcabil gestul episcopului Gherasim Cristea, care făcuse parte din Consistoriul ce l-a caterisit: după 1989, slujind la un moment dat la Alba Iulia, l-a întâmpinat pe părintele Ioan în genunchi, cerându-i iertare!²¹

Este uimitor că, deși a îndurat atâtea suferințe din partea semenilor, și-a păstrat seninătatea, bunăvoiința față de toți, nu a manifestat resentimente față de nimeni.

²⁰ Ibid., p. 91.

²¹ Ibidem, p. 86.

Într-o astfel de evocare a personalității părintelui Ioan Iovan, dincolo de curajul său exemplar, la care am făcut referire de mai multe ori, s-ar cuveni să pomenim în primul rând dragoste sa pentru toți; dragoste care alungă frica și care face posibil un asemenea curaj. Părintele Ioan răspândea o astfel de dragoste în jurul său. Și, fapt semnificativ în acest sens, era bucuros că s-a învrednicit să poarte numele Evanghelistului Ioan, „Apostolul iubirii”.



La 17 mai 2008, într-o zi de sămbătă, Domnul Hristos pe Care L-a slujit întreaga viață cu atâtă curaj și demnitate, și pentru Care a îndurat atâtea suferințe, l-a chemat la El.

Aflând vestea morții, Prea Sfințitul Episcop Irineu Pop Bistrițeanul a exclamat: „Cu siguranță că Domnul îi va răsplăti cu prisosință osteneala în Împărăția Cerurilor, pentru că de la oameni nici o plată nu a luat!”

Memoriul
adresat membrilor Sinodului
BOR la 25 ianuarie 1955

Înalt Prea Sfințite [Părinte] Patriarh,

P. S. Păr. Mitropolit și P. S. Păr. Episcopi,
membrii ai Sfântului Sinod,

Primind citația la judecată pentru ziua de 27 ian. a. c., drept răspuns, cu tot respectul cuvenit harului arhieresc, îndrăznesc să Vă fac următoarea Întâmpinare, care este în consensul întregii noastre Mănăstiri.

1. Socotesc această judecată neavenită și fără temei bisericesc sau juridic, după cum fără temei a fost emisă și decizia de transferare a mea la Catedrala Patriarhiei. Dreptul devoluției a fost folosit în cazul acesta în mod abuziv și ce-i mai dureros e că s-a uzat de el pentru satisfacerea unor rațiuni străine de Biserică.

Cronologic vorbind, noi știm că împuerniciții și inspectorii de la Ministerul Cultelor m-au somat prin P. S. Episcop de la Galați și chiar personal, să aleg: ori să nu mai slujesc și să nu mai predic, ori să mă transfer la altă mănăstire, ori, dacă nu accept aceasta, mă vor transfera Tânărui,

prin Patriarhie. Este concludent faptul că îndată după sosirea lor la București, intervenindu-se la Sf. Patriarhie, I. P. S. Voastră ați emis acea "decizie" – retransmisă, dându-i putere de lege bisericească și prezentând-o public ca emanată de la Duhul Sfânt. P. S. nostru Antim, a predicat-o în biserică, uzând de temeiul scripturistic: „că aşa ni s-a părut nouă.”

În momentul primirii Deciziei, eu eram bolnav la pat. Apoi, fiind în convalescență, a urmat o serie întreagă de telegrame și chemări la București, care, evident fiind regizate din umbră de [către] Minister, au fost secondeate de prezența a câte un[ui] împuternicit. Amestecul lor se desprinde limpede din stăruința cu care mă îndemnau să fac "ascultare bisericească" și să plec din Mănăstire.

Mai târziu, prin mai 1954, v-au determinat să mă opriți de la slujirea celor sfinte, lucru pe care în consensul soborului, nu l-am respectat, fiind tot o prelungire a unor rațiuni străine și potrivnice Bisericii. Despre aceasta am dat [o] declarație inspectorului bisericesc, precum reiese din punctele de acuzație ale citației.

În vară, P. S. nostru Antim la îndemnul P. S. Voastre și din inițiativă proprie, a căutat per-

sonal, prin subalterni și prin preoți agenți, să mă determine să plec din Mănăstire, fie la București, fie în concediu medical, motivând că nu este bine să[-l] înfrunt pe Patriarh, că zicea: "are și dânsul motive care-l silesc". Aș fi vrut să ascult, dar nu mă lăsa inima, nu mă lăsa soborul și mai ales conștiința de preot hirotonit pe seama altarului de aici, știind că decizia de plecare nu emană de la Duhul Sfânt.

Mai pe urmă, a venit după mine, cu asentimentul I. P. S. și al P. S. nostru Antim, P. S. Episcop Valerian de la Oradea, care într-un moment de sinceritate, a dezlegat problema și a aruncat masca de pe originea deciziei, recunoscând public că decizia de plecare nu este de la Duhul Sfânt, ci din "rațiuni de stat", adică străine de Biserică. Această mărturisire făcută de un membru activ al Sfântului Sinod m-a liniștit, atât pe mine cât și soborul și ne-am încredințat că nesatisfăcând o decizie dictată nu de Duhul Sfânt și de "interese superioare bisericești", ci străine de toate acestea, nu călcăm nici votul sfintei ascultări și nu[-l] înfruntăm nici pe Patriarh.

Este de prisos să mai relatez aici amănuntele mai puțin onorabile pentru atitudinea P. S. Valerian, care împreună cu delegata I. P. S. Voastre,

Maica Stareță de la Agapia, s-au erijat în oameni cu puteri de stat, îngrozindu-ne cu consecințe alarmante. P. S. Sa, văzând stăruința mea și a soborului de a nu ceda patimei și intereselor meschine, potrivnice Bisericii, a început să schimbe binecuvântările arhierești în afurisiri, blestemele și legări de slujbe. Dăr toate acestea nu-și găseau validitatea, fiind date în cuprinsul Eparhiei Buzăului și nu a Oradiei, unde își are P. S. Sa eparhia.

A doua zi a venit la noi și a încercat să constrângă soborul să mă dea, dar a plecat tot în desert, după ce mai înainte, în Sfântul Altar, la metania făcută pentru blagoslovenie, mi-a întors spatele, făcându-mă "păgân și vameș". A treia zi a trimis un preot-agent de la Galați, ca sa mă ia, dar tot în zadar. Este detestabilă această metodă de hingher și a lăsat impresii revoltătoare în sobor și în poporul care era de față.

Cred că e de prisos să mai descriu toate amănuntele umbroase și meschine în legatură cu numita decizie, ci în concluzie vom spune că acele "interese superioare bisericești", au fost tocmai interese inferioare și străine de Biserică. Încredințându-ne de acest adevăr, am hotărât cu soborul, să nu mă conformez "deciziei", nici să mă

rezint la acest simulacru de judecată, a[le] cărei temeiuri se izbesc de nulitate, prin însăși originea deciziei.

2. Ceea ce face judecata mea fără rost și-i dă caracterul de teatru, este următorul fapt, foarte dureros și alarmant, în jurul căruia se învârte tot rostul acestei întâmpinări: discreditarea pe Țară a Mănăstirii noastre prin hotărârea sinodului permanent, în urma căreia s-au dat circulare în toată Biserica să se ia măsuri de "extremă urgență", pentru ca lumea să fie opriță de a mai veni în Mănăstirea Maicii Domnului de la Vladimirești. Concomitent cu aceasta, s-a mai emis un ordin de la Sf. Patriarhie cu nr. 8083/ 954 prin care [se cerea] să se facă investigații și să [se] noteze în tablouri nominale, mai ales în mănăstiri, toți "adepții și admiratorii Mănăstirii Vladimirești".

Dacă la data eliberării acestor ordine ați avut conștiința că ați dat o hotărâre legală, izolând public smeritul mădular al Bisericii noastre (Mănăstirea), de trupul mistic al Bisericii, căci oficial aşa a apărut, prin sigiliul Sf. Sinod, atunci de ce a mai fost chemată, prin octombrie 1954, Maica Stareță Veronica la Buzău pentru judecată și pe mine de ce mă mai urmăriți prin citării, de

vreme ce noi suntem viețuitorii Mănăstirii Maicii Domnului de la Vladimirești, pe care ați declarat-o oarecum ciumată, rătăcită și periculoasă pentru restul Bisericii?

Iată că și din acest punct de vedere, citația este neavenită.

Faptul acesta, foarte dureros, de a decide emiterea acestor ordine sinodale, ne-a zdruncinat inima, că ne-am văzut Mănăstirea situată în umbra canonicității și [a] ecumenicității.

Drept aceea, vă întrebăm: În numele cărei legi din Biserică și în baza cărei hotărâri sinodale ne-ați înlăturat de la Trupul Bisericii și ne-ați făcut indirect leproșii ortodoxiei noastre[?] În care ședință plenară a vreunui sf. Sinod s-a discutat și s-a hotărât pe bază de documente și anghete că Mănăstirea noastră a ieșit din ortodoxie? Vrem date precise și număr, fiindcă noi știm că nu am fost niciodată anchetați, judecați sau condamnați prentru vreo abatere de la ortodoxie sau de la rânduiala Bisericii.

Poate veți răspunde că încă nu ne-ați lepădat din sânul Bisericii în mod canonic și legal, ci numai lumea ați oprit-o să mai vină la noi. Oare aceasta nu este același lucru? Noi știm și posedăm circularele I. P. S. și P. S. Voastre, prin ca-

re, în urma ordinului Sinodului permanent din 3 septembrie a. c., v-ați întrecut aproape toți ierarhii în a defăima Mănăstirea Maicii Domnului de la Vladimirești. Onoare excepțiilor!

Acest lucru a făcut mare sminteaală, a bucurat mult pe satana și [pe] ucenicii lui, căci semnaturile sinodalilor au reușit să deruteze evlavia către lucrarea dumnezeiască de la Vladimirești a multor clerici nedocumentați și a foarte multor credincioși care în urma circularelor au fost catehiizați direct împotriva Mănăstirii Maicii Domnului de aici. Știm că I. P. S. Voastră încă mai demult, în revistele oficiale pe care le patronați, ați încuviințat și ați îndemnat chiar să se scrie articole împotriva Mănăstirii Maicii Domnului, pregătind astfel opinia publică și discreditarea "quasi canonică" pe care ați făcut-o prin Hotărârea Sinodului permanent din 3 sept. 1954. Același lucru de compromitere a dumnezeieștii lucrări de aici ați întreprins și în cercurile monahale, vorbind personal împotrivă, apoi trimițând și în mănăstiri dileri părinți și frați ca: Păr. Cleopa Ilie, Daniil Tudor, Antonie Plămădeală, Arsenie Papacioc, Ioasaf Popa, Vartolomeu Anania, Iustinian Florea, Petroniu Tănase, fratele Andrei Scriama etc etc... care prin predici, la spovedanii și

prin "scrisori deschise", au calomniat și [au] defăimat Mănăstirea noastră. I. P. S. Voastră personal ați vorbit public împotriva Mănăstirii în repetate rânduri și chiar cu ocazia venirii I. P. S. Patriarh Chiril al Bulgariei, în loc să-l aduceți să se închine și să slujească pe locul sfintelor descoperiri, ați căutat să ne puneti sub umbră, prihăind locașul Maicii Sfinte pe motivul că Maicile se împărtășesc zilnic și preoții iartă toate păcatele, socotindu-se "sfinti".

Desigur, întru această acțiune de discreditare ați fost secondați și de alți ierarhi. Astfel, I. P. S. Sebastian a pedepsit pe unii preoți și călugări pentru venirea la Vladimirești și pentru răspândirea Vedeniilor, iar credincioșilor le vâră ca o otravă în suflet predici furioase împotriva "celor stricați la cap de la Vladimirești". Aceasta chiar în prezența Maicilor noastre. Nu s-a sfîrtit I. P. S. Sa să prihănească maicile noastre pentru "preadeasa închinare la sfintele moaște ale Cuv. Parascheva". La masa jubiliară de 70 ani a I. P. S. Sale, știm că s-a consumat în sobor o serie întreagă de calomnii la adresa Mănăstirii noastre. Unele din ele, rușine [este] a le grăi!

P. S. Teofil de asemenea a pedepsit (la Marea Bogdana), o mulțime de "adeptați" ai Mănă-

tirii Vladimireștilor, care au refuzat să semneze împotriva Mănăstirii Vladimirești care i-a născut duhovnicește. Dacă P. S. Sa – care a fost la Mănăstirea noastră de trei ori, s-a rugat mult pe locul Sfintelor Vedenii, a slujit Liturghia arhiească și a scris următoarele în carte de aur: "La Vladimirești Degetul Providenței se vădește mai izbitor ca aiurea (27 martie 1950)" – a putut în circulară să-i depășească pe ceilalți ierarhi în defaimarea acestui "Deget" al Providenței, calificând ca "pretinse" Vedeniile indicate de același "Deget" al Providenței, apoi mărturisim că ne temem că și trecerea P. S. Sale la Ortodoxie este numai pretinsă ... Ne va zice poate: "de internis non indicator proeter!"

P. S. nostru Antim, credem că i-au scăpat numai foarte puține prilejuri de a discredită public lucrarea dumnezeiască de la Vladimirești, marginindu-se a lăuda gospodăria și ad[ministra]ția.

P. S. Iosif a prihănit public Vedeniile și fecloria Maicilor noastre prin calomnii pe care rușine este a le și grăi. Aceasta a făcut-o într-un cerc de profesori și elevi la Școala de cântăreți de la Curtea de Argeș. Printre altele, P. S. Sa [ii] sfătuia pe părinții profesori ca să se străduiască prin articole documentate și în conferințe să dis-

trugă cât mai curând "centrul de prefăcătorie de la Vladimirești", lăudându-se că P. S. Sa întotdeauna s-a ostenit și a dus muncă de lămurire împotriva Vedenilor. Zicem și noi cu Domnul: "Vrednic este lucrătorul de plata sa!"

P. S. Firmilian nu știm cum a alcătuit circulația contra Vladimireștilor, dar ne-am mirat că a putut semna ordinul Sinodului permanent, de vreme ce cu prilejul vizitei făcute la noi (8 septembrie 1950) a scris în cartea de aur: "Binecuvântăm truda Maicii Veronica la Mănăstirea Vladimirești - Tecuci și vedem în experiența de aici una din metodele de înviorare a monahismului din Biserica Ortodoxă Română." Ne doare mult inconsecvența. Ieri Vladimireștii metodă de înviorare, azi Vladimireștii metodă de desființare. Lumea, în urma circularelor, nu mai știe pentru care să opteze.

P. S. Andrei a afirmat că pelerinajele de la Vladimirești constituie o calamitate pentru Biserică în vremurile actuale. Dar îl întrebăm: oare pelerinajele întreprinse de P. S. Sa ca episcop la Arad sau vicar la Oradea, în alte vremi, nu erau o calamitate pentru Biserică? Există vremi și vremi în evlavia străbună către sfintele locașuri? Dacă

există, atunci P. S. Sa a prihănit "vremile actuale" sau vom zice: "La aşa vremi, aşa Arhierei!"

Iată câte ieșiri și compromisuri de conștiință a stârnit [campania?] sinodalilor împotriva Vladimireștilor!

3. Știm precis, că toate hotărârile luate asupra Așezământului Maicii Domnului de aici le-ați făcut din ordinul unor atei apostoli sau renegați, din partid sau guvern, care prin ministerul [Cultelor] și acesta prin împăterniciți, își transmit puterea în Biserică. Acești împăterniciți [care] au împânzit ca o rețea toată Țara, în realitate nu sunt decât niște intruși neaveniți în Biserică, agenți suspectori, meniți să distrugă credința în popor.

Prinț-un asemenea împăternicit (Bâzu Badiu) am aflat noi că partidul și guvernul nu vedea cu ochi buni afluența prea mare de lume la Vladimirești. Căci spunea dânsul după hramul trecut: "s-a alarmat partidul că scărțâie roțile trenului de lumea care vine la Vladimirești, din toată Țara și că s-a aflat până la Moscova că la o Mănăstire din Moldova (România) s-au adunat la hram peste 30 de mii de oameni". Cu acest prilej, tot dânsul ne-a mărturisit intenția partidului

de a interveni prin minister la Patriarhie ca să se interzică imediat pelerinajele de la Vladimirești. Cunoscând acest amănunt suntem încredințați că nu Duhul Sfânt V-a povătuit în sinodul permanent din 3 sept. 1954 să luăți măsuri de extremă urgență prin circularele date prin toate eparhiile și menite să oprească "afluența" lumii de la Vladimirești.

Ca niște arhierei ai lui Dumnezeu și păstori ai turmei Sale, trebuia să Vă bucure afluența lumii (oilor cuvântătoare) la Mănăstirea Maicii Sale și nicidecât să vă însușiți judecata unor împinternicii care Vă întreabă: "De ce atâta lume la Vladimirești? De ce numai la Vladimirești? Slujba de acolo e mai bună și mai sfântă ca altundeva?"

P. S. Chesarie de la Galați a dat răspunsul, prin care de altfel și-a anulat propria circulară. Iată ce scrie P. S. Sa: "Din știrile sosite la Centrul Eparhial se constată că cucernicii preoți nu țin legătura permanentă cu credincioșii și nu-i îndrumăza să frecventeze în zile de duminici și sărbători bisericile din parohiile respective, ci porneșc în pelerinaj la Mănăstirea Tudor Vladimirescu, ca și când Dumnezeu nu ar fi Unul și Același, ca și când slujbele la Mănăstirea Tudor

Vladimirescu ar fi altele decât cele ce se săvârșesc la toate bisericile ortodoxe. Nu numai atât: sunt credincioși care, din lipsă de îndrumare din partea preoților, părăsesc parohiile chiar și în zilele de lucru, mergând la Mănăstirea T. Vladimirescu".

Mai dureros este faptul că preoțimea noastră, care are o temeinică pregătire teologică, nu caută să[-i] lămurească pe credincioși pe baze dogmative și canonice, că puterea harului pe care ei îl administrează prin Sfintele Taine este aceeași în toate bisericile ortodoxe, ca și la Mănăstirea T. Vladimirescu" (Extras din ordinul cu numărul 6328/954). Așa am socotit și credem noi cu sfîrșenie până la moarte că Mănăstirea Vladimirescu nu este decât un smerit mădular al Bisericii Ortodoxe, cu același har comun tuturor bisericilor, chiar dacă el prisosește în harisme rânduite de pronie – voia nepătrunsă a lui Dumnezeu. Dacă P. S. Chesarie, glasul Sfântului Sinod, mărturisește același lucru în cele de mai sus, atunci de ce să mai lămurească preoții să nu vină la Vladimirescu, când și aici toate sunt la fel? Poporul înțelegt, a făcut îndată remarcă: "Cei care ne opresc azi de la Mănăstirea Vladimirescu, mâine ne vor opri și de la bisericile noastre din sat".

Adevărul este că la Vladimirești nu se adună lumea cu arcanul, ci ea vine din îndemn propriu, pentru folosul duhovnicesc. Afluența lumii e motivată de afluența harului lui Dumnezeu. Îi aduce Dumnezeu pe oameni, pentru că El a făgăduit în Vedenia de la 9 sept. 1938: "Aici se vor vindeca suflete".

De 18 ani lumea s-a folosit real de darul acestui sfânt Locaș. Mii de suflete s-au întărit în credință, au scăpat de patimi grele, s-au izbăvit de pagube, de scârbe și necazuri. Multe familii necăjite sau învrajbite și-au dobândit liniștea sufletească. Nenumărați bolnavi de diferite boli s-au vindecat cu desăvârșire. Și ce-i mai scump ca toate, mii și mii de suflete au înviat din moartea păcatelor prin sfânta taină a Mărturisirii și s-au unit cu Hristos prin Sfinta Împărtășanie. Toti cei care pizmuesc AFLUENȚA LUMII și pelerinajele la Mănăstirea noastră, precum face P. S. Andrei Magheru și indirect toți semnatarii circularelor, ar trebui să vadă și să înțeleagă că aici nu omul, ci Domnul este Cel Ce lucrează cu atâta putere și eficacitate. Ar trebui să cunoașteți toți membrii Sfântului Sinod că în momentul când ați dat circularele, ați vrut să opriți o lucrare a Domnului deschisă spre mântuirea credincioșilor. Nu v-

ați rememorat în această privință cuvântul judecății Domnului, care eventual vi s-ar potrivi și care v-ar putea ajunge la un moment dat și care zice așa: "Vai vouă – că închideți Împărația Cetăților înaintea oamenilor, că voi nu intrați și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați" (*Matei* 23, 14). Rodnica dezvoltare a Așezământului de aici trebuia să vă dea încredințarea că nu este lucrare omenească, ci operă dumnezeiască și nicidecât să Vă ridicați împotriva ei. Noi înțelegem și știm de la Maica Veronica, că Vladimireștii a fost întotdeauna criticat. Unii au făcut aceasta din neștiință și neîndrumare, alții din răutate și pizmă, alții din ură și vrăjmăsie deschisă, alții din lașitate și meschine interese materiale și iarăși alții din dorința de a se face apărătorii și salvatorii ortodoxiei pe care o socoteau primejduită, erijându-se în cenzori ai fenomenului supranatural (ex. inf. Urzică în broșura *Minuni și false minuni*; Pr. Dr. P. Răzuși: *Criteriologia falselor teofanii* în «*Studii teologice*»; și mai nou M-rea Slatina cu faimoasa scrisoare deschisă). Cenzori și critici au fost întotdeauna, dar toate aceste critici n-au putut face sminteală în Biserică de proporțiile pe care le-au făcut circularele I. P. S. și P. S. Voastre.

Nu v-ați gândit că dacă Așezământul de aici ar fi fost întemeiat pe minciuni, pe amăgire de sine, pe înșelăciune, pe legendă sau pe ispita diavolului, cum s-au ispiti unii să afirme în reviste și circulare, atunci desigur că nu ar fi durat 18 ani și nu s-ar fi putut dezvolta nici pe departe, cum vedem că s-a dezvoltat de fapt. În această ordine de idei este bine și necesar să Vă aduceți aminte și să meditați asupra cuvintelor celebre ale vestitului Gamaliel rostită la judecata Apostolilor Domnului în Sinedriul din Ierusalim și care-și găsesc o minunată aplicare în cadrul Mănăstirii noastre: "Și acum zic vouă, feriți-vă de oamenii aceștia și-i lăsați pe ei, căci de va fi de la oameni sfatul acesta sau lucrul acesta, se va risipi, iar de este de la Dumnezeu nu veți putea să-l risipiți, ca nu cumva și luptători de Dumnezeu să vă faceți" (*Fapte 5, 38-40*).

Oare nu cumva v-ați făcut și I. P. S. și P. S. Voastre luptători de Dumnezeu prin circularele date împotriva Așezământului dumnezeiesc de la Vladimirești, ridicat prin poruncă divină, în cinstea Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu?

Pentru toate ordinele, circularele și defaimările verbale și scrise îndreptate împotriva acestui sfânt și sfîntitor Locaș al Maicii Domnului, Vă

înfruntăm, Vă prihănim și ne lepădăm de faptele aceastea blasfemiatoare ale I. P. S. și P. S. Voastre, prețuindu-Vă cu sfîntenie harul pe care-l purtați. Să nu vă mire această îndreptățită revoltă, dar o facem de dragul Maicii Domnului, pe care prin aceste fapte ați nesocotit-o, ați defăimat-o și ați hulit-o. Ați închis multor suflete ușa de intrare la minunata Ei lucrare de aici. Dacă I. P. S. și P. S. Voastre nu credeți în Ea sau vă e[ste] frică să mărturisiți deschis că credeți, de ce opriți și pe alții de a crede și de a veni la Ea? De ce ați căutat să opriți izvorul Maicii Domnului care a fost hotărât de Însuși Mântuitorul, pentru pocăință, pentru vindecarea și mântuirea sufletească a Neamului nostru Românesc?

Sau ați vrut să ștergeți și Vladimireștii ca și Maglavitul, numai să puteți fi pe placul vrăjmașilor lui Dumnezeu și [a] uceniciilor lui Antihrist? Oare dacă îնșivă Vă complaçeți în consensul friciei de a[-L] mărturisi pe Hristos și minunile Lui în orice împrejurări, dacă în bună parte ați reușit [să imprimați] această notă de frică Sfântului consens "bisericesc", ați dorit ca și Vladimireștiul să capituleze și să devină numitor comun?

Cred că aceasta V-a fost intenția, [pentru] că P. S. Teofil nu s-a sfătit să ne scrie că I. P. S. Patriarh fiind un "artist" al Bisericii și având în față tabloul culorilor componente, a găsit Vladimireștiul în culori prea vii și s-a hotărât să-l estompeze, spre a nu ieși din comun".

Dar zadarnic încercați aceasta, căci cetatea Vladimirești a fost ridicată pe muntele ortodoxiei noastre nu de oameni, ci de Dumnezeu, iar culoarea aprinsă a vieții duhovnicești de aici i-a dat-o Maica Domnului, ocrotitoarea acestei cetăți și i-o păstrează focul Dumnezeirii lui Hristos, luat zilnic de toți și de toate, din Sfântul Potor. Aceasta nu se poate "estompa"!

Oare nu v-ați gândit că floarea Mănăstirii Vladimirești e una din florile răsădite de Dumnezeu în grădina mare a Ortodoxiei? Si această floare chiar dacă e mai aprinsă, nuiese din ansamblul grădinii, ci dimpotrivă, prin rostul ei divers în manifestare, dar unic în har, se preamărește Dumnezeu pe care L-am învățat a fi unitate în diversitate.

Cunosc încă de la cursurile de îndrumare misionară această dorință de "estompare" și aducere la numitor comun, căci P. S. Teocist pe atunci rector (1952) m-a oprit să mă împărtășesc

des și să nu-mi fac pravila călugărească între preoții de mir, de dragul de a nu ieși din "sobornicitate și ortodoxie". Bine că unii din preoți m-au prevenit încă din primele zile să am grija că sunt adus la cursuri pentru desduhovnicire și intrare la numitor comun.

La sfârșitul cursurilor, m-am convins că aceste cursuri aduc pe preoți la numitor comun, îi actualizează vrând nevrând pe toți și îi scaldă în consensul slujirii la doi domni și încă mai mult Cezarului decât lui Dumnezeu. Mie mi-a prins bine, [pentru că] înainte eram naiv și credeam că aceste cursuri uniformizează cultul, dar nu că au darul de a "estompa" viața duhovnicească acolo unde ea se aprinde pentru Hristos și Maica Lui. Veți zice poate că suntem mândri. Una e mândria drăcească și alta mărturisirea conștientă în fața oricui. Noi Vă înfruntăm și Vă prihănim nu atât pentru că nu credeți și nu propovăduiți Minunile lui Dumnezeu de aici, ci pentru sminteala și prihăirea lor din fața credincioșilor care le cred cu sfîrșenie. Aveți haine, insigne și dar de păstorii ai Bisericii și propovăduitori ai minunilor lui Hristos; iată că în fața lumii în mod oficial le defăimați.

Nu Vă fie cu supărare, dar vă întrebăm: care sinodali au fost după Dumnezeu și au hotărât după Duhul Sfânt? Cei din 1938, care s-au supus poruncii dumnezeiești primite de Maica Veronica de a zidi aici Mănăstirea Maicii Sale, conform Vedeniei din 21 august 1938; sau sinodalii actuali, care au hotărât oarecum desființarea Mănăstirii? Am zis "sinodali" [pentru] că ei pot greși și se vede limpede că actualii [sinodali] greșesc în hotărâri, dar Sfântul Sinod nu poate greși și iată, a prelungit revârsarea și lucrativitatea harului Duhului Sfânt și peste actualele hotărâri și decizii. Duhul Sfânt operează și acum aici mântuirea sufletelor nestingherit, iar poporul care are antene mai curate pentru simțirea autenticității lucrurilor lui Dumnezeu vine mai sporit în urma circularelor date. Creștinul evlavios, cu cât este oprit de la Dumnezeu, cu atât îl caută mai mult. Acest adevăr îl verificăm noi în urma opreliștilor proiectate de I. P. S. și P. S. Voastre, căci desființați Vladimireștiul și desființându-l, loviți în Dumnezeu.

Noi nu zicem că I. P. S. Voastre direct desființați Vladimireștiul sau loviți în Dumnezeu. Nu, sunteți vinovați, vă prihănim, în numele lui Dumnezeu și al poporului drept credincios, pentru că

prin faptele și dispozițiile I. P. S. și P. S. Voastre V-ați făcut unelte vrăjmașilor lui Dumnezeu. Si se folosesc de I. P. S. și P. S. Voastre pentru distrugerea credinței și dărâmarea Bisericii din inima poporului nostru. Si pentru că suntem fii și mădulare ale Bisericii, nu putem să tăcem, ci mărturisim deschis și [îi] înfruntăm pe toți, chiar și pe I. P. S. și P. S. Voastre când vedem că părașiți conștiința de păstor care ar trebui să privegheze neadormit pentru turmă, s-o apere în fața oricui și la nevoie să-și puie sufletul pentru oi, căci aşa învață Marele Păstor Hristos.

Ori, cum să nu Vă prihănim, când prin hotărârile luate asupra Mănăstirii noastre, dovediți cu prisosință că V-ați făcut nu unealta lui Dumnezeu, Care a poruncit și susține acest Așezământ, ci unealta vrăjmașului Lui de la minister sau de aiurea? Știm că ei v-au cerut să dați acele ordine potrivnice lui Dumnezeu, dar nu trebuia să-i ascultați. Veți zice poate că a trebuit să "dați Cezarului ce-i al Cezarului". Nimic de zis, dar I. P. S. și P. S. Voastre ați depășit acest citat, căci ați dat și cele ale lui Dumnezeu tot Cezarului. Singuri ați mărturisit aceasta în mai multe rânduri, afirmând cu dare din umeri: "Ce să fac dacă ăștia îmi cer?!" Această aservire vinovată re-

iese din afirmația P. S. Valerian, care repetați spunea că decizia Patriarhului s-a emis din rațiune de stat. Mai limpede a mărturisit acest fapt P. S. nostru Antim în fața delegației de călugări de la Sihastru, care veniseră în urma iertării totale, să rezolve un litigiu cu un inspector de la minister care le cerea părăsirea Mănăstirii. P. S. Sa, deși în prealabil a garantat rămânerea în Sihastru, în fața inspectorului a retractat totul și s-a eschivat de a mai interveni pentru salvarea lor. Atunci părinții de la Sihastru, nedumeriți, au întrebat: "P. S. Stăpâne, dacă P. S. Voastră nu aveți putere în fața unui inspector de la minister, atunci spuneți-ne să știm, cine conduce Biserica?" Iar P. S. Sa a răspuns încet: "Statul, dar căteți!"

Iată durerea mare și alarmarea noastră pentru care strigăm prin această întâmpinare, nu numai în numele Mănăstirii noastre, ci în numele întregii Biserici și a întregului popor drept credincios din care ne tragem și în care ne avem împărtiați frații, părinții, moșii și strămoșii. Deși suntem numai mădulare, dar alcătuim un corp cu Biserica – Trupul mistic al Lui Hristos – și nu putem sta nepăsători când membrele superioare, capul văzut, adică membrii Sfântului Sinod, nu

slujesc numai capului – Hristos Domnul, ci slujesc la doi domni. De ce această duplicitate, de ce această aservire prin care ați târât întreaga Biserică într-o atitudine de compromis, dându-i caracterul [de] "căldicea" înaintea Domnului? Veți încerca poate să ziceți că ați căutat să vâsliliți cu vetrăela¹ prudenței uzând de zicala "până treci puntea, mai dai mâna și cu necuratul!" Nu merge în ale credinței, ci mai bine să dăm mâna cu moartea pentru Hristos. În această privință spune Domnul că nu a venit să aducă pace, ci sabie pe pământ, adică întru mărturisirea Lui să despartă pe părinți de copii, cum e cazul nostru cu I. P. S. Voastre. Prudența în aceste situații, duplicitatea, este egală cu frica și frica este păcat, ea năimește pe păstorii și-i face să fugă cu conștiința dintre oi. Păcatul cu lupii aduce risipirea oilor!

Sau poate, cum ne-ați afirmat în repetate rânduri, nu vreți să cedați scaunul, "ca să nu-l ia unul ca Valerian Zaharia sau altul, căci atunci Biserica s-ar duce de râpă!" Nu Vă temeți de aceasta, căci Biserica este a lui Hristos și "nici porțile iadului nu o vor birui". Ar avea Dumnezeu grijă și decât această stare de căldicel, e mai preferabilă cea rece, căci abia se simte mai tare

¹ De fapt, „vetrela” – pânză de corabie (n. ed.).

tăișul sabiei celor fierbinți pentru Hristos. Atunci, nu cuvântul, ci sângele jertfei va preface toată Biserica fierbinte. Doar știți că Biserica a triumfat înaintea Domnului și a fost fierbinte când a luptat cu "recele". Astfel și acum, decât să dea Biserica sinodali, preoți și credincioși aserviți împăterniciților, inspectorilor, demnitărilor atei și altor vrăjmași ai lui Dumnezeu din stat, mai bine lăsați să dea mucenici. Biserica și liturghia se înalță pe oase de mucenici, nu pe conștiințe de creștini compromiși.

Mai bine cereți separarea Bisericii de Stat, decât acest compromis! Aruncați-le arginții, ca nu cumva iubirea lor să Vă aducă pierzarea suflului I. P. S. și P. S. Voastre și a turmei încredințate. "Căutați mai întâi Împărația lui Dumnezeu și celealte se vor adăuga" și I. P. S. și P. S. Voastre de la Dumnezeu, prin poporul care-și iubește și îngrijește pe Păstor, când vede că are grija numai de mântuirea suflului lui, nu și de înrobirea lui. Altfel, cum o duceți acum, încetul cu încetul Vă lepădați de Împărația lui Dumnezeu și rămâneți slujitorii ai Lui numai cu formele cele din afară, precum prevăzute Mântuitorul în Vedenia Maicii Veronica de la 1 sept. 1948, spunând: "Biserica și monahismul vor avea de

suf erit. Mulți se vor lepăda, nu de cele trupești ci de Împărația Mea!" Poate nu le credeți, dar noi vi le scriem din inimă curată, iar Știutorul inimilor va vădi la Arătare, intențiile tuturor. Noi vă îndemnăm la mărturisire! Ieșiți și scoateți Biserica din "căldicie"! Au dreptul și copiii să[-i] sfătuiască pe părinți întru ce este bine și plăcut lui Dumnezeu. Treziți[-vă], nu mai dormiți, că lupii intră în turmă.

De ce ați dat frâiele din mâna și ați îndreptat duhul cárjei, duhului întunericului acestui veac frivol și fără Dumnezeu? De ce Vă lipsiți de atitudinea demnă de a[-L] mărturisi pe Hristos deschis, în fața oricui? În loc să vă puneți sufletul pentru oi, de ce I. P. S. și P. S. Voastre faceți dimpotrivă, pe cei care caută cât de cât să-L mărturisească pe Hristos și vor să trăiască mai după Dumnezeu, și cateriși și excludeți? Cum putem noi să tacem când este vorba de Biserică Mama noastră pe care, după ce singuri V-ați vândut conștiința, încercați să o scoateți și pe ea la meza? Si iată cum: Mănăstirea Sihastru, unde viețuitorii doreau să ducă o viață mai aproape de Dumnezeu și să se împărtășească mai des cu Hristos, Căruia s-au predat cu exclusivitate, a fost transformată de I. P. S. și P. S. Voastre prin

Sinod, motivându-se în referat de către P. S. nostru Antim, că viețuitorii au un duh de viață mistică de la Vladimirești și relatând ca o bravură, că a "capturat" câteva sticluțe cu Hristos ! Ce bravură! Arhiereul Lui Hristos [Îl] capturează pe Hristos și-L închide în dosare, în loc să-L recomande împărtășaniei zilnice prin potir, pentru a nu fi silit să se refugieze – de frica arhierilor – în sticluțele și tubușoarele celor care nu se pot lipsi de El. Oare nu sunteți de prihănitire pentru asemenea faptă[?] Pentru Hristos și Biserica Sa Vă înfruntăm și Vă prihănim pe I. P. S. Voastre care le patronați [pe] toate acestea. Vă întrebăm mai departe, cum ați patronat pe P. S. Antim, care în urma unei judecați nedrepte [i-]a dat pe călugarii de la Sihastru pe mâna procuraturii și a miliției, închizându-i pe[ntru] o vreme preventiv, iar acum condamnându-i pe toți la un an și jumatate [de] pușcărie?

Călugări închiși din ordinul Episcopului pentru că n-au înțeles să renunțe la practica împărtășirii dese cu Hristos, să părăsească Mănăstirea lor de metanie unde s-au răstignit Domnului! Cât de straniu sună aceasta în conștiința tuturor! Ce va răspunde P. S. Antim în fața nemitarnicului Judecător pentru această "dragoste de fiii du-

hovnicești?" Si mai ales, ce răspuns va da P. S. Sa lui Hristos, pentru că în judecata deschisă de P. S. Sa s-au defăimat Sfintele Taine, batjocorindu-se de către anchetatori? În fața lumii care nu cunoaște adevărul, ați discreditat acest Așezământ viu, l-ați estompat, dar viața într-însul e mai aprinsă și Știutorul inimilor va vădi la Arătare.

Vă prihănim pentru că ați patronat caterisirea și excluderea Părintelui Iustin și a celor patru monahi de la Sâmbăta [Făgăraș], care de asemenea s-au făcut vinovați [împotriva] "estompării", pentru aprinderea de mărturisire și de împărtășirea cu Hristos a lor și a poporului închinător. Ce răspuns va da I. P. S. Nicolae Bălan pentru că, tulburat de mărturisirea [și] împărtășirea prea deasă și colectivă, a pus la dispoziția Securității mașina I. P. S. Sale, ca să[-i] ridice cât mai repede din Mănăstire și să[-i] închidă pe acești fri duhovnicești ai I. P. S. Sale?

Dacă motivul era mai mult duhovnicesc și bisericesc, de ce atunci a abuzat de dreptul de demnitar al stelei R. P. R.? Oare nu tot I. P. S. Sa a fost vajnicul propovăduitor al războiului sfânt și aprigul slujitor al Crucii în campaniile din Transilvania? De ce se laudă cu steaua și o

folosește ca putere asupra fiilor? Care este puterea arhieriei sale în Biserică? Crucea lui Hristos sau steaua Republicii? Este bine să precizeze I. P. S. Sa, pentru a nu duce în eroare chiar și statul care i-a conferit steaua cu drepturi în stat și nicidcum în Biserica sau în monahism. Dreptul acesta, pe latură bisericească, denotă iarăși că I. P. S. Bălan slujește la doi domni și atunci să nu ne mire că călugării în cauză nu au ascultat de I. P. S. Sa, ci direct de Hristos!

4. Vă înfruntăm apoi în numele Bisericii și pentru defăimarea și discreditarea publică a Maicii noastre Starețe, pe care atât I. P. S. Voastră cât și alți ierarhi sinodali (*nomine odiosa*) ați calomniat-o în fel și chip, uzând că prezența² noastră și a miilor de credincioși este că Maica Veronica este un vas ales de Dumnezeu, care s-a învrednicit să vadă Fața lui Dumnezeu, a Maicii Domnului și a altor sfinți, primind un mandat divin, o sfântire specială de la Dumnezeu, prin care a chemat și a adus la sfântire în sânul Bise-

² Probabil "uitând că credința". Textul din dosar a fost dactilografiat după cel olograf al părintelui Ioan. Este posibil ca erorile să fi apărut în momentul dactilografierii de către o altă persoană decât părintele (n. ed.).

ricii noastre atâtea suflete. De nu credeți nepătrunsului elementului mistic din lucrarea Maicii Veronica, ar fi trebuit să credeți faptelor. Căci simplu vorbind, de nu era de la Dumnezeu și adevarată chemarea Maicii Veronica, nici I. P. S. Voastră nu ați fi avut de ce veni de cinci ori la Vladimirești și să scri[e]ți în Cartea de Aur: "În această Sfântă Mănăstire, condusă cu atâta destoinicie și însuflețire de Maica Stareță Veronica, nu sunt o podoabă numai zidurile, chiliile, biserică etc., ci toată viața duhovnicească a obștii celei vii este o podoabă a monahismului Românesc. Înflorește peste tot locul o gospodărie deosebită, dar înflorește plină de viață duhovnicească o obște duhovnicească închinată Domnului Hristos, pe care noi o binecuvântăm, rugând pe Mântuitorul să reverse aici toate darurile Sale cele bogate, cu al Său Har și cu a Sa iubire de oameni" (5. 11. 1950).

Oare când ați semnat ordinul sinodal de izolare a Mănăstirii Vladimirești, nu v-a șoptit la urechea dreaptă Duhul Sfânt: "Ai grija că te contrazici, că altfel scriai în Cartea de Aur a Mănăstirii?!" Poate momentul politic v-a îfundat[-o] pe cea dreaptă și ați auzit mai stângaci cu stânga. Iertați-mi sinceritatea, dar I. P. S. Voastră ne-ați

vorbit în gura mare la toată lumea, noi Vă șoptim în scris, numai I. P. S. Voastre.

Pentru noi, Maica Veronica este o mamă duhovnicească, fiindcă prin rostul chemării sfintei sale ne-am apropiat de Dumnezeu, ne-am aprins evlavia către Maica Domnului, unii ne-am rupt de lume, alții s-au lăsat de patimi, o mulțime de cămine și-au recăpătat liniștea prin rostul Mănăstirii întemeiate de Maica Veronica. Și nu numai unul sau doi, ci zeci, sute și mii – în felul și rostul lor s-au înnoit cu sufletul. De aceea poporul o numește Nașa Renașterii în Duh a Neamului Românesc!

Era un timp când chiar I. P. S. Voastră prezentați Mănăstirea Maicii Domnului drept "bilet de vizită" și "floare de butonieră" a I. P. S. Voastre. O lăudați și o dădeați de model peste tot. Mai mult, însăși I. P. S. Voastră ați hirotesit-o Stavroforă în fața Sfântului Altar de la Vladimirești, recunoscându-i astfel anumite merite în Biserica noastră! Atunci, de ce Maica Veronica a ajuns acum în gura I. P. S. Voastre o "femeie", un "idol", "proastă" și "semidoctă"? I-ați spus părintelui Iustin de la Sâmbăta, că de ce este prost și el și Ioan de se iau după "o femeie" care nu are nici măcar seminarul, necum teologia, ironi-

zându-ne pe noi că poate ascultând-o, voi ajunge eu Patriarh, iar dânsul Mitropolit la Sibiu. Da, ne luăm după sfatul Maicii Veronica, pentru că Sfântia Sa a ascultat mai mult de Dumnezeu decât de oameni, nu cum faceți I. P. S. Voastră, ascultând mai mult de oameni după cum se vede. Cât despre șaluția că vrem să vă luăm locurile, vă rugăm să fiți încredințați că asemenea gânduri sunt străine de noi și oare de ce vă temeți de doi ieromonahi, unul caterisit și altul candidat [la coterisire]?

P. S. nostru Antim a reproșat celor de la Sihastru că asculta de "o femeie" de la Vladimirești, care zice că a vorbit cu "Maica Domnului". De ce oare această batjocoră din gura unui ie-rarh, la adresa unui vas ales al lui Dumnezeu, care s-a verificat prin fapte, reîmbisericind mii de suflete și creând un reviriment unic în Ortodoxia noastră? Zic unic, pentru că prin practicile duhovnicești preconizate de Maica Veronica – din vădită inspirație divină – a pus creștinătatea noastră pe făgașul celor mai autentice trăiri duhovnicești, învățând lumea să trăiască mai mult cu Dumnezeu și [cu] Tainele Lui, decât să vorbească numai de El, ca sectarii. Și oare acesta este un rău pentru Biserica noastră, în sânul că-

reia și-a ascuns și dospit aluatul trimis de la Dumnezeu? De ce atunci loviți într-însa? De ce o mai ironizați că s-a făcut "idol"? Nu s-a făcut ci dimpotrivă, a întors mii de oameni de la slujirea idolilor păcatelor. I. P. S. și P. S. Voastre prin ordinele date, o stigmatizați ca pe un "spin" al Bisericii, câtă vreme Sfinția Ei este o floare aleasă a Ortodoxiei noastre și un crin care a sădit peste 300 de crini – fecioare – în grădina Maicii Domnului de la Vladimirești.

Veți zice poate că sunt împătimiți, cum nu vați sfîrșit să afirmați public, dar să vadă Dumnezeu conștiința fiecărui! Eu V-am spus încă de la Agapia că o cinstesc ca pe o sfântă vie și o însoțesc ca pe niște moaște sfintite prin părtășia sfînteniei teofanice și mai presus de fire [de] care s-a învrednicit. Judecați și ziceți ce vreți, eu rămân în credință că este Proorocul României dăruit de Domnul zilelor noastre și chiar prin absurd vorbind, că nu ar fi aşa, Domnul nu mă va prihăni că primesc pe un prooroc în nume de prooroc.

Chiar și fecioria de la Vladimirești v-a scandalizat pe mulți de ați batjocorit-o, ați ironizat-o și condamnat-o în reviste. De ce oare, în loc să vă bucurați de crini, dați cu pietre în ei și voiți

să-i smulgeți? De ce vă tulbură faptul că Dumnezeu a poruncit Maicii Veronica să ridice la Vladimirești o cetate a fecioriei, în mijlocul unui veac cu duh frivol și necredincios? Ar trebui să vă bucure faptul că în acest locaș sfîntit de descoperirile Sale, Domnul a voit ca să se adune și să se mânduiască sub Omoforul ocrotitor al Maicii Sale, fecioarele neamului nostru binecredincios și evlavios. Prin acest dar cu totul special, oare I. P. S. și P. S. Voastre nu vedeți că Domnul a voit să binecuvânteze evlavioasa noastră Moldovă și întreaga noastră Țară Românească?

De ce V-ați repezit cu o judecată pripită, încuviințând pe ispitii strigători: "au nu toate femeile sunt chemate la mânăuire, de ce numai fecioarele sunt primite la Vladimirești?" Trebuia singuri să le răspundeți: "Toate femeile se pot mândui, iar pentru cele ce vor să se călugărească, stau larg deschise porțile celorlalte Mănăstiri, căci la Vladimirești, Dumnezeu a hotărât să viețuiască numai fecioarele" (cf. Vedenie din 21 august 1938). Ne miră faptul că P. S. Antim Nica nu v-a oprit să încuviință și articole împotriva fecioriei de la Vladimirești, când singur a putut cunoaște că nu Maica Veronica sau maicile au or-

goliul de a primi numai fecioare, ci Maica Domnului nu le primește pe celealte. P. S. Sa, pe vremea când era Episcop Locotenent la Galați, a voit să ispitezască acest "orgoliu" și a închinoviat cu ordin o maică ce a fost căsătorită. Maica Veronica a primit-o căci s-a supus ordinului Ierarhului, i-a dat și chilie, dar Maica Domnului a reținut-o bolnavă la pat, până a mărturisit singură că a voit să ispitezască această "Taină" a fecioriei de la Vladimirești. A treia zi, ieșind pe poarta Mănăstirii n-a mai avut nici o durere. Oare e un orgoliu respectarea poruncii Domnului, de a viețui numai fecioare?

Iată că avem toate motivele să vă înfruntăm pentru defaimarea Maicăi Veronica, fiind fii duhovnicești ai Sfintei Sale. Sfântul Apostol Pavel spune: "Mulți părinți și învățători aveți, dar întru Hristos, Eu v-am născut". Tot astfel spune Maica Veronica, care a umplut Mănăstirile și Bisericiile în toată țara cu asemenea fii și fice. Dacă este aşa, cred că nu veți tăgădui, atunci, de ce o loviți?

Vă prihănim apoi pentru defaimarea acestui loc sfânt și sfîrșitor și a Vedeniilor Dumnezeiști avute de Maica Veronica. Pe toate acestea le-ați discreditat în revistele Bisericii suscitantă

atacarea lor în articole, conferințe și predici. De ce vă tulburați [pentru] că se zice că la Vladimirești este loc sfânt și sfîrșitor? Noi credem că l-a sfîrșit însuși Dumnezeu prin Vedeniile repetate ale Maicăi Veronica. De nu Vă mulțumește acest răspuns, atunci Vă rog să luați Sfânta Scriptură și veți vedea că toate locurile unde s-a arătat Dumnezeu aleșilor Săi, au fost considerate și numite sfinte. Nici să nu vă scandalizați că Domnul s-a arătat și [a] descoperit măririle, volele și poruncile Sale Măicuței Veronica, o Tânără fecioară neînvățată, căci știți bine că altele sunt judecățile oamenilor și altele ale lui Dumnezeu, "Care cearcă inimile și rărunchii".

Dacă I. P. S. Voastre în loc să tipăriți și să răspândiți poruncile dumnezeiești din Cartea de Vedenii a Maicăi Veronica, o păstrați ca un corp delict "legată într-un dosar", cum să Vă mai ascultăm și "să Vă mai înțelegem"? Pentru noi Vedeniile sunt tot aşa de prețioase ca și cuvintele din Sfânta Scriptură, pentru că tot cuvintele lui Dumnezeu sunt și pentru că "Cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă"; de aceea și cartea cu Vedenii de când ați legat-o în dosar, s-a răspândit încă mai mult, multiplicându-se de credincioși în toate părțile țării.

Că sunt posibile Vedeniile în zilele noastre, n-ar fi cazul să scriu aici, dar ca să vedeți greșala mare bisericească pe care ați făcut-o stagnând oficial Vedeniile, voi cita cuvintele Sfântului Maxim Capsocalivitul, care zice: "Și acum robi lui Hristos se învrednicesc a avea Vedenii de multe feluri, pe care unii nu le cred și nici [nu] le primesc în nici un chip că sunt adevărate și le socotesc că sunt niște rătăciri. Iar pe cei care le văd îi cred că sunt rătăciți. Dar mă minunez foarte mult de aceasta, cum oamenii aceia s-au întunecat și au orbit și ca niște orbi cu sufletul nu cred ce a făgăduit nemincinosul Dumnezeu, prin gura poorocului Ioil, acolo unde zice: "Voi vârsa duhul Meu peste tot credinciosul și robii și roabele Mele [...]"". Acest dar l-a dat Domnul nostru și-l dă și acum, și-l dă până la sfârșitul veacului tuturor credincioșilor robilor Lui după făgăduința Sa".

Și în cazul stagnării acestora poate veți încerca să vă apărați cu citatul: "Supuneți-vă stăpânirilor" ... adică dacă stăpânirea actuală nu vede cu ochi buni Vedeniile, înglobându-le în aşa numitul "misticism", termen căruia necredincioșii i-au dat caracter peiorativ, atunci numai-decât trebuieesc atacate? Nu trebuia să le atacați

I. P. S. Voastră și ceilalți sinodali. Nu trebuia să Vă faceti unelte și clește serviable, cu care cei necredincioși în numele lui Dumnezeu, vor să scoată această credință din popor. Ei înglobează această scumpă comoară în reduta de atac "misticism", care în ultimă analiză este credința în Dumnezeu, e însuși Dumnezeu care e misticismul întruchipat. Dacă nu sunteți în stare să apărați această redută, măcar nu fiți slugile vrăjmașilor lui Dumnezeu și lăsați și binecuvântați pe cei ce vor să apere reduta sfântul misticism chiar cu prețul vieții! Tocmai de aceea nu³ vă prihănim, nu pentru că nu credeți sau nu faceți întru totul voia lui Dumnezeu, ci pentru că prin măsurile luate de I. P. S. și P. S. Voastre și dirigate de un duh străin de Biserică, abateți atenținea credincioșilor de la pericolul mare al slăbirii credinței în popor. Bine că poporul simte și aleargă [acolo] unde credința e vie și apele Du-hului Sfânt nu s-au tulburat. Simte, fiindcă își are inima nepervertită, dar îl doare când vede că pastorii însăși tulbură aceste ape! În loc să le aprindă credința, le-o "estompează", le-o prihănește. O știm aceasta de la miile de închinători care cu durere ne mărturisesc că nici nu se gâ-

³ Poate "noi" (n. ed.).

desc vreodată să se lepede de credință, de biserică și de preoți, dar sunt ispitii să judece compromisul și slujirea la doi domni a preoților lor. Preoții la rândul lor, mai puțin vinovați, vin și ei la noi, acum îmbrăcați civil – spun că n-au întârziu, dacă așa li s-a spus la cursuri, la conferințe și dacă așa le poruncesc Episcopiei prin circulare. Și se miră și se întrebă dacă Episcopii care sunt călugări și nu au soții, copii și alte obligații familiare, de ce nu riscă până la sânge pentru a-L mărturisi pe Hristos?

Preoții, poporul și împreună cu ei și noi toți de la Vladimirești, Vă întrebăm: nu Vă gândiți că noi români nu ne-am făcut ci ne-am născut creștini și ca atare compromisul I. P. S. și P. S. Voastre lăzează credința moșilor și strămoșilor noștri [dintre] care unii și-au vărsat sângele pentru Hristos? De ce vindeți interesele lui Dumnezeu și ale Bisericii statului ateu, pentru interesele menținerii unui salarit și renunțați la tradiția de a mărturisi credința? Nu vedeți că ați transformat prin aservire și salarii Biserica lui Hristos în biserică de stat, cu episcopi și preoți de stat, care pentru arginții statului schimbă frica de Dumnezeu pe frica de oamenii statului? Dacă statul a dat libertate cultelor prin art. 84 din Constituție,

de ce nu uzați total de ea? De ce în unele privințe depășiți cerințele de loialitate a statului, schimbându-Vă chiar rosturile, dar în alte privințe, unde raza activitații bisericești Vă reclamă, renunțați sau Vă sfiați în a vă exercita îndatoririle? În primul caz, de ce oare depășiți limitele chemării preoțesti, dezvoltând în școlile teologice la cursuri, în conferințe, în pastorale și în predici o "actualizare" deșăntăță a lui Hristos, făcând uneori mai mult politică decât credință? De aceea un activist de partid și educator politic a declarat foarte fericit că nu-i nevoie de atacat Biserica în fața poporului, pentru că reprezentanții ei singuri o discredită prin serviciile și propaganda indirectă ce ne-o fac în actualizarea cuvântărilor. Ei au dreptate pentru că și Mănăstirea de pildă nu partidul o discredită, ci iată, reprezentanții Bisericii îi fac acest "serviciu".... "și va da tatăl pe fiu spre moarte...".

În al doilea caz Vă întrebăm de ce nu vă exercitați îndeajuns dreptul de libertate a cultului, cercetând și îngrijind peste tot sufletele încredințate? Lacrimile atâtore părinți, soții și copii care și-au pierdut pe ai lor fără preot, prin spital, închisori, la canal și [în] alte instituții, ne îndeamnă să Vă întrebăm de ce nu aveți grija a-

cestora? De ce ați lăsat la canal și în alte părți să fie duși creștinii – ca vitele – la groapă fără preot? Se întreabă unii preoți scăpați de prin încisori de ce oare sinodalii noștri nu-și îndreaptă râvna către îndeplinirea acestor îndatoriri sfinte, ci își macină zelul în a lua "măsuri de extremă urgență" pentru distrugerea lucrării dumnezeiești de la Vladimirești? Mai spunea alt preot: "Ce frumos i-ar sta, măcar unui ierarh de-al nostru ortodox, să-și puie sufletul pentru cei oropsiți, adică pentru oi? Chiar dacă aceste oi sunt rătăcite de la ordinea publică, tot oi creștine sunt".

Tot în limitele libertății religioase garantate de constituție se întreabă poporul nostru, oare de ce păstorii noștri au cedat, renunțând la tradiția sfîntirii caselor lor în fiecare zi [de] întâi, prin aghiazmă și binecuvântare preoțească[?] Oare aceasta este de la Duhul Sfânt sau un semn de renunțare la datoria sfântă, pentru a nu [sări în] ochii cuiva prezența prea deasă a preoților pe străzi? Numai diavolii și ucenicii lui fug de aghiasmă. De asemenea se mai întreabă poporul de ce s-au îngrădit tipăriturile bisericești și de ce se pun atâtea piedici la hirotonia preoților? Nu cumva incomodează pe cineva cuvântul lui Dumnezeu sau numărul prea mare al slujitorilor bise-

ricești? Ori costumul preoțesc și barba sunt inac-tuale? Repetăm, dacă este libertate religioasă, atunci de ce nu uzați de ea întru totul? Sau e numai pe hârtie și pe "cartelă"? I. P. S. și P. S. Voastre de ce nu interveniți să se desființeze această ultimă "cartelă" a cultului și să fie lăsat la "liber"? Se mai întreabă poporul de ce păstorii noștri ne prihănesc sărbătorile și Duminicile, scurtându-le din "ordin de sus"? Răstimpul sfintelor slujbe, pentru a putea ieși la lucru sau la ședințe și întruniri? Oare aceasta este după Dumnezeu? P. S. Valerian a afirmat la noi că dacă Patriarhul ardezlegă să prăşim în ziua întâi de Paște, noi suntem datori să-l ascultăm! Desigur, ne-am închinat și am socotit însăși afirmația venită de la diavol, necum să ne gândim că am putea-o împlini vreodata. Durerea [este] însă că și cei străini de Biserică uzează de ordinele sinodalilor noștri prin care ne prihănesc praznicele. Astfel, la hramul Mănăstirii noastre din anul 1953, un împuernicit a avut tupeul să [o] întrebe poruncitor pe Maica Veronica, între cca 20 de mii de închinători – ce, nu știe ordinul Episcopului după care "slujba trebuie să fie terminată la ora 9 și lumea să plece acasă la lucru"? Maica Veronica i-a răspuns prompt: "Noi la 9 începem și o

sfârșim când se termină ea, iar ordinul care este împotriva sărbătorii, adică a lui Dumnezeu, îl nesocotesc ori de la cine ar veni el. Cât despre lumea adunată, poftiți, împrăștiați-o; noi n-am adunat-o cu arcanul, dar nici [nu ne] gândim vreodată să-i îndepărțăm de la Locașul Maicii Domnului." Scena aceasta a pus iarăș[i] în umbră atitudinea I. P. S. și P. S. Voastre care v-ați ispitit să jertfiți timpul consacrat de Duhul Sfânt pentru prăznuirea Domnului, [a] Maicii Sale și [a] Sfinților Săi. Dacă vi s-au cerut asemenea jertfe din tezaurul Bisericii – precum vi se cere și Mănăstirea noastră – de ce ați cedat? De ce ați lăsat pe acești tâlhari de cele sfinte să se atingă de tezaur, cu "mănuși sinodale"? Fiți sigur că de se atingeau direct, și ardea Duhul Sfânt din poporul care ascunde cu sfîrșenie acest tezaur și pentru el mai curând își dă viață. Nu trebuia sub nici un motiv să puneți în mod laș "sigiliul sinodal" al Duhului Sfânt pe acte "false", neinspirate de El, ci de rațiuni streine de Biserică și chiar potrivnice Ei. Oare se pot cândva subordona fără păcat greu împotriva Duhului Sfânt, rațiunile divine, rațiunilor omenești, fie acelea chiar de stat? Noi credem că niciodată! Dacă Vă silește cineva, statul sau partidul să faceți anumite lucruri sau să

dați ordine împotriva lui Dumnezeu, a Bisericii, a conștiinței și chiar a libertății garantate, de ce nu dați alarmă, de ce nu arătați că în felul acesta libertatea cultului e numai o etichetă?

Noi am observat acest amestec și încălcarea grosolană a credinței, căci s-a găsit un inspector nesocotit de la minister care a tras[-o] la răspundere pe Maica Veronica chiar în Stăreție, că de ce învață lumea să credă în Dumnezeu care nu există – zicea el nebunul – de ce[-l] amăgește pe popor că [L]-ja văzut pe Dumnezeu? Respectivul ateu aștepta să tremure de frică, dar Maica Veronica i-a răspuns scurt: "Trebuie să fiu nebună ca Dumneata să învaț lumea că nu este Dumnezeu, de vreme ce L-am și văzut"! Menționăm, era inspector din Ministerul Cultelor, "autoritatea noastră tutelară".

Alt împăternicit (Coban) ne-a jignit credința în sfintele moaște, spunând în stăreție că ne încchinăm la "oase goale care pot răspândi microbi". Lucrul ne-a scandalizat și a fost un vot de blam pentru partid și minister, care își au ca membru și reprezentant acest "microb" al credinței din popor.

Împăternicul raional (Bâzu Badiu), pe lângă lansarea unor calomnii la adresa Maicii Ver-

nica și a Mănăstirii, a îndrăznit să legitimeze și să opreasă lumea care venea la noi, căutând să-i lămurească să nu credă nici în Dumnezeu. Aceelași împoternicit a îndrăznit să ne ceară socoteală asupra metodelor săvârșirii Sfintelor Taine, dar a fost refuzat categoric și îndrumat să-și vadă de misiunea sa de "curea de transmisie" administrativă, nicidecât să se amestece în cele duhovnicești.

Alți împoterniciți de la Iași și Suceava [le-]au legitimat și mustrat pe maicile noastre că merg prea des să se închine la sfintele moaște.

5. În acest rechizitoriu intră chiar statul, care prin Ministerul Cultelor [îi] tolerează pe reprezentanții săi să întreprindă o prigoană uneori fățușă contra credinței. Dacă se spune că lupta partidului, adică a ateismului, trebuie să fie dusă ideologic împotriva credinței și a lui Dumnezeu, atunci de ce se pedepsesc elevii, studenții, militarii, învățătorii și alți slujbași membrii sau nu de partid, pentru că merg la Biserică și îndeosebi pentru că-și botează copiii sau se cunună, își țin sărbătorile și se închină? Este foarte confuz și evaziv termenul de "mistic" în baza căruia mulți au de suferit sau sunt luați la ochi. Uneori re-

prezentanții statului au ieșiri necontrolate, cum s-a întâmplat în Mănăstirea noastră în ziua întâi de Crăciun a.c., când împoternicitul a înjurat de Dumnezeu și sfânta Cruce pe creștinii închinători, prihăindu-i că vin la Mănăstire în loc să se odihnească pe la casele lor. Îl durează la rana veche, "afluența lumii la Vladimirești"! Unii creștini au de suferit în felurite chipuri pentru credință. Pentru că a cântat la Vladimirești, corul [de la Biserica] Sfântului Haralambie, a fost dizolvat la intervenția împoterniciților, care au urmărit cu "viu interes", lumea adunată.

Cei care vor să aducă lumina lui Hristos în popor prin cărți de rugăciune, cruciulițe, icoane, tămâie etc., de ce oare sunt urmăriți și opriți? De ce li se sechestrează toate acestea [și] sunt dați în judecată și condamnați? De ce pentru că un creștin evlavios vrea să sfîntească răspântiile drumului din jurul Mănăstirii cu un crucifix, este condamnat și închis? Și paranteza aceasta este mare cât lungul și latul Țării, dar noi ne mărginim la cele în legătură cu Mănăstirea noastră.

Întrebăm și noi în ce constă libertatea religioasă și care sunt limitele ei, că pe cât se vede, treptat, treptat, se rezumă numai la suflet și nici în Biserică nu se poate refugia creștinul să nu fie

suspectat și încondeiat. Dacă este o colaborare între Biserică și stat, atunci de ce statul are drepturi nelimitate și se amestecă grosolan în toate ale Bisericii, iar Bisericii nu i se îngăduie deplina libertate, spre îndeplinirea misiunii sale de sfințire a sufletelor? Statul se amestecă până și în predici, cerând să fie actualizate la maximum, și în slujbe, pretinzând să fie scurte, ba chiar anulate în anumite zile. Statul și partidul au împuterniciți, locuitori politici, politruci, activiști, lectori și profesori de doctrină marxist-leninistă, adică ateistă, prin minister, armată, școli și alte instituții, iar Bisericii de ce nu i se îngăduie să aibă reprezentanții săi [?] Partidul are reprezentanți în Biserică pe domnii împuterniciți, care iau parte și se amestecă în diferite conferințe preoțești de natură strict duhovnicească. Bisericii de ce nu i se acordă [dreptul] de a merge preoții prin școli și prin armată, unde știm că sub masca atacării "misticismului" se atacă credința în Dumnezeu a cetățenilor [?] Așa de pildă, mai mulți soldați din Tecuci, pentru că au venit la Mănăstirea noastră, au fost tunși în batjocură (cu foarfecele), li s-a aruncat în ochi sfânta anaforă, cruciulițele și cărțile de rugăciuni, apoi au fost încarcerati, fugăriți kilometri în culcări, ironizân-

du-i că fac metanii și în cele din urmă împrăștiati prin alte localități pe motivul că sunt mistici periculoși educației din armată. Oare astfel se aplică libertatea cultului în R. P. R. și aceasta este metoda ideologică? Nu, aceasta este metoda cea mai perfidă de prigoană religioasă [...]⁴. E deghizată în articolul 84 și oarecum planificată în intensitate, dar tot prigoană e.

Iată I. P. S. și P. S. Părinți că și noi știm că se duce o luptă de către ucenicii lui Antihrist, pentru stârpirea credinței; o demascăm și vom opune rezistență, până la ultima picătură de sânge. Chiar pentru că le știam pe toate cele de mai sus, noi am continuat în Mănăstire slujba spre slava lui Dumnezeu, spre mântuirea noastră și a poporului, care vine mai mult încă în urma opreliștilor.

Nu vom putea înceta niciodată slujba și mărturisirea credinței pe acest loc sfânt și sfînțitor, fiind încredințați că și Mănăstirea noastră este un mădular viu al Bisericii Ortodoxe Române și al celei Ecumenice. Căci și aici se propovăduiește același Hristos răstignit și înviat și se propovăduiește aceeași Evanghelie care se predică

⁴ Aici am lăsat la o parte expresia confuză: "când ea în afară și pe hîrtie se tace, iar în realitate se face" (n. ed.).

sub călăuza nerătăcită a Duhului Sfânt în Biserica cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească a Răsăritului, se săvârșesc aceleași Sfinte Taine și ierurgii prin care s-au sfînțit și s-au mantuit toți părinții, moșii și strămoșii noștri în Biserica străbună. Se cinstesc cu evlavie aceiași sfinți, aceleași icoane, aceleași moaște, aceleași sărbători, aceleași praznice care se cinstesc de toată suflarea drept măritorilor creștini, se cântă aceleași cântări sfinte și sfînțitoare cu care se mânăie și se întăresc fiii duhovnicești ai sfintei noastre Biserici ortodoxe și se luptă cu ajutorul aceleiași arme nebiruite a sfintei și de viață făcătoarei Cruci.

I. P. S. Voastră ne-ați acuzat odată aici că vrem să introducem cultul Trupului și a[!] Sângelui lui Iisus în Ortodoxie. Dar oare Ortodoxia noastră și toată creștinătatea nu are în centrul vieții ei acest cult? Ne-am bucura să putem răspândi tot mai mult acest cult, această viață în ortodoxie. Iar P. S. nostru Antim nu s-a sfuțit să se îngrijoreze că am aluneca în "marianism". Apoi unde ar da Dumnezeu să putem desăvârși în ortodoxia noastră acest "marianism" și să aducem neîncetat slavă Maicii Domnului, știind că Domnul nu se supără pentru slăvirea prea mare

(dar vai, nu-i nici cât trebuie), a Maicii Sale, slava Ei a Lui socotind-o! Zadarnic ați încercat și încercați să ne prezentați în Biserică ca pe unii ce voim să ieşim din ea sau că vrem să trezem la catolici, protestanți, stiliști sau sectari. Nu, asta niciodată. Noi ne-am născut din moși și strămoși ortodocși, ne-am botezat și [am] crescut în această credință și tot în ea vom muri.

Ortodoxia noastră vrem să-o mărturisim nu numai cu inima și cu buzele, ci la nevoie chiar cu sângele. Știm că Vă legați de ieșirile noastre din comun: împărtășirea zilnică și mărturisirea colectivă, dar Vă legați de ce nu este al nostru; ele sunt lucrări ale Duhului Sfânt, menite să aducă poporul nostru la viața primilor creștini. Dacă atacați împărtășania deasă, nu[-L] atacați oare pe Hristos? Știm că ați încercat să aduceți dovezi în revistele oficiale pentru dezaprobaarea împărtășaniei dese, dar dovezile au fost tocmai pentru deasă împărtășanie. Când a fost chemată Maica Veronica la București, ați somat-o polițienește să Vă dea documentele străine pe care le are Ioan pentru împărtășania deasă, că[ci] ziceați că practica aceasta a introdus-o Ioan cu fonduri și sfaturi de peste graniță. Tot atunci spuneați că ați trimis agenți patriarhali peste tot și dacă vor

găsi vreun document străin, "Ioan nu mai are loc în hotarele țării". Documentele pentru Sfânta împărtășanie deasă, sunt într-adevăr de peste granițele acestei lumi, le puteți găsi și la mine, "ascunse" în Sfânta Scriptură la Evanghelistul Ioan, cap. 6, versetul 53-56 cu fondurile și sfaturile următoare, date de Domnul: "De nu veți mâncă Trupul Fiului Omului și de nu veți bea Sâangele Lui, nu veți avea Viață întru voi! Cel ce mânâncă Trupul Meu și bea Sâangele Meu are Viață veșnică și Eu îl voi învia pe el în Ziua cea de Apoi. Căci Trupul Meu cu adevărat este mâncare și Sâangele Meu cu adevărat este băutură! Cel ce mânâncă Trupul Meu și bea Sâangele Meu, întru Mine petrece și Eu întru El."

Și dacă pentru aceste documente și practici nu am loc în hotarele Țării, atunci vă rog faceți-mi pașaport sau alungați-mă în "Patria cea de Sus".

Iar dacă atacați taina sfintei mărturisiri, prihăndu-ne că o săvârșim în comun, oare nu atacați "Testamentul Domnului" de la Înălțare, când a poruncit ca în Numele Lui să se propovăduiască pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile? Pentru faptul că spovedesc în colectiv de ce mă condamnați? Există oare în Biserică o

dogmă consacrată metodei de spovedanie? Oare Biserică, în cazuri de nevoie, nu a încuviințat mărturisirea colectivă a militarilor, a elevilor și a credincioșilor când se adunau prea mulți la sărbători? Cum puteam noi, de pildă la Hram, să spovedim individual 30 de mii de credincioși care în majoritate[a lor] veneau pregătiți sufletește pentru Sfintele Taine? De am fi noi slujitorii Domnului totdeauna aşa de pregătiți cum vin creștinii închinători la Mănăstire! Afluența credincioșilor aici este totdeauna mare. Când v-am cerut preoți, ne-ați refuzat zicând furios: "Nu le dau nimic, întâi să plece Ioan, să rămână Gherasim singur, să slujească până o crăpa!"

Vă tulburăți că dezleg păcatele oamenilor în bloc? Dar oare satana nu-i leagă tot în bloc cu patimile lui? El să poată lega în bloc, iar noi să putem numai câte unul și cu multă scumpătate! Se poate limita oare puterea de dezlegare a duhovnicului când el e conștient că Domnul a hotărât că "oricâte vețidezlegă pe pământ, vor fi dezlegate și în Ceruri?" Sunt conștient că nu eu le dezleg, ci cu puterea ce-mi este dată, dezleg. Dacă Domnul a zis: "Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară", apoi eu nu vreau să fiu mai aspru decât El. Nu prihănesc pe cel ce leagă, căci

putere are să o facă, dar de ce se supără alții pentru că aici sufletele se dezleagă și dracii se leagă?

De altfel I. P. S. Voastră în prezentarea ultimei con vorbiri cu maica noastră secretară ați incuiințat tacit mărturisirea în comun și toate celelalte practici. Dar numai tacit, căci public și oficial le-ați condamnat, șoptind maicilor noastre că n-aveți încotro "dacă Ioan a început practicile acestea în zodia circularei Papei, care preconizează aşa ceva, fiind astfel considerat de Minister – agent al catolicismului". Regret că nu mi-a parvenit o asemenea circulară a Papei spre documentare, dar se vede că Duhul Sfânt ne-a lumenat și la Vladimirești, să facem cele plăcute Domnului pentru mantuirea sufletelor, fără să fim numaidecăt agenți catolici. Cu asemenea denumiri am mai fost botezați și de alți nași binevoitori; astfel unii au zis că suntem rea cționari. În sens duhovnicesc au dreptate. Vrem să fim până la moarte rea cționari împotriva diavolului și a ucenicilor săi. Alții ne-au spus că am fi un centru "mistic" în coasta Rusiei. Noi am declarat împoternicitului respectiv care ne-a botezat astfel că depinde cum interpretăm misticismul. De fapt, Mănăstirea constituie un centru duhov-

nicesc așezat de Dumnezeu în coasta lui anti-hrist, nu numai din Rusia, ci și de la noi și de aziua. Părintele rector Coman ne-a prezentat drept coloana a cincea catolică, dar noi nu cunoaștem existența și rostul unei asemenea coloane. Deocamdată noi suntem coloana "5 martie" a Maicii Domnului⁵. și iarăși Vă rugăm să fiți cu luare aminte, că prihănid practicile pur ortodoxe de la Vladimirești, prihăniți lucrarea Maicii Domnului și dacă vreți și Vă convine, luptați înainte, dar să știți că "greu este a lovi în bold"! Noi în toate cele scrise până acum nu ne facem decât datoria de conștiință, căci dacă n-am apăra deschis, cu orice risc, lucrarea Maicii Domnului de aici, atunci ar însemna că nici noi însine nu suntem convinși de ea și prin urmare am fi vrednici de osânda lui Dumnezeu, de defaimarea îngerilor și a oamenilor.

Știm că "Pruncul"⁶ – lucrarea dumnezeiască se caută la Vladimirești, nu persoana mea, fiind că în cele din urmă P. S. Valerian, după momeli și oferte, mi-a spus că dacă ţin mult să rămân la

⁵ Probabil aluzie la o vedenie din data de 5 martie (n. ed.).

⁶ Aluzie la pruncul Iisus pe care îl căuta Irod ca să-L omoare (n. ed.).

Vladimirești, pot să rămân, dar "să nu slujesc", "să nu împărtășesc", "să nu mărturisesc", "să nu predic" și "să nu mai vorbesc de minuni și de Vedenii". E vorbit în ghicitură, dar s-a înțeles scopul "irozilor". De asemenea și I. P. S. Voastră ați mărturisit aceeași căutare a "Pruncului" când ați bătut cu pumnul în masă, strigând că "banditul de Ioan trebuie să plece întâi, apoi zboară Veronica, Mihaela, Teodosia și care vreau [eu]". Desigur, planul era după citatul: "Bate-voi Păstorul și se vor risipi oile!" Dar oile de la Vladimirești sunt una întru Hristos și Maica Domnului și nimeni nu le va putea împrăștia din stăulul în care s-au născut duhovnicește. Tot I. P. S. Voastră ați mărturisit public că urmăriți distrugerea lucrării de aici prin pedepsirea capilor, în ziua de 15 decembrie 1954, când fiind întrebat de preoții cursiști⁷ ce-i cu Vladimireștii, ați declarat în fața profesorilor, a preoților și a studentilor: "Mâine are proces Ioan și Maica Veronica, îi ceterisim și-i excludem, chiar dacă nu se prezintă și apoi am terminat cu Vladimireștiul!" A doua zi ați amânat judecata. De ce? Poate v-ați răzgândit, dar sminteala ați făcut-o, căci mulți

⁷ "Cursanți" (n. ed.).

preoți și studenți au fost deruatați de cuvântul fără echivoc al I. P. S. Voastre.

ÎNCHEIERE

Iată, se apropie al doilea termen de judecată! Procesul nu este al meu, ci indirect al Mănăstirii, pentru care lucru am vorbit mai mult la plural. I. P. S. și P. S. Voastre încheiați dosare, faceți judecăți, dar să știți că sentința definitivă în procesul Vladimirești se va da în Cer. Deocamdată vă rog să nu întârziați a da un deznodământ. Nu mai amânați hotărârea asupra Mănăstirii noastre, motivând că ar interveni pentru noi d-l Gheorghe Apostol, fiind originar din T. Vladimirescu, fiindcă noi nu am rugat pe nimeni să susțină cauza Mănăstirii, fără numai pe Bunul Dumnezeu, Prea Curata Sa Maică, care ctioresc prin descoperire divină acest Așezământ! Noi nu ne prezentăm, având judecători pe proprii judecători⁸ și cunoscând că formele s-au încheiat.

Este de prisos să mai tergiversați, iar noi același rămâ nem devotați pentru Maica Domnului și Sfântului Locaș de la Vladimirești! Dați sentința cea mai gravă, o primim cu resemnare.

⁸ "Acuzatori", probabil (n. ed.).

Ştim că ne aşteaptă caterisirea și excluderea, dar noi suntem liniștiți aruncând soarta noastră la picioarele Maicii Domnului.

Iar I. P. S. și P. S. Voastre "aveți custodie", pecetluiți înaintea oamenilor judecata Vladimireștilor. Dar să știți că însi-Vă Vă judecați și veți fi judecați de Știitorul inimilor, pentru că ați vândut cu preț Vladimireștiul cel neprețuit al Maicii Domnului. Și aceasta pentru că suntem încredințați că, precum v-ați vândut conștiința, aservind interesele Bisericii statului, tot aşa vreți să vindeți acum și Vladimireștii, pentru arginții statului oferiți în salarii maxime și alese cheltuieli de reprezentare.

Tocmai acest aur face fără efect hotărârile I. P. S. Voastre înaintea lui Dumnezeu, căci spune canonul 4 al Sinodului al 7-lea: "deci dacă vreunul pentru cerere de aur, sau altceva, ori pentru a sa împătimire, ar opri de [la] liturghie și ar afuri pe vreun cleric de sub el, sau o biserică cinsită închizând, să nu se facă în ea slujbele lui Dumnezeu, prelungind nebunia sa în nesimțire, desigur este nesimțitor și acelor pătimiri va fi supus; și se va întoarce durerea lui pe capul lui, ca un călcător de poruncă a lui Dumnezeu și de așezaminte apostolești. Că și Petru corifeul, po-

runcește: "Păstrați turma Lui Dumnezeu, cea dintru voi, nu cu silnicie, ci cu voie după Dumnezeu, nu cu mârșav câștig, ci cu osârdie; de bună voie, nu ca și cum stăpânul pe clerici⁹ și chip făcându-vă turmei și arătându-se Arhipăstorul, veți lua cununa slavei cea neveștejită" [1 Petru 5, 2-4].

Și acum rămânem în aşteptarea hotărârii I. P. S. Voastre; ori binecuvântați întru totul lucrarea dumnezeiască și ortodoxă de la Vladimirești, retractând public toate ofensele și prihănirile ce ați adus Sfântului Așezământ și indirect Maicii Domnului; ori ne judecați, ne condamnați și pe urmă, după cum ați mărturisit, "puneți mâna pe telefonul securității" și "veniți cu tancul" să asemănați Vladimireștiul cu pământul. Noi însă Vă prevenim să veniți cu grija, ca nu cumva "tancul patriarhal" să se izbească la Vladimirești de piatra – Hristos "pe care n-au bagat-o în seamă ziditorii"

⁹ Deoarece citatul este reprobus inexact și este confuz în acest punct, îl vom relua în totalitate: „Păstorii turma lui Dumnezeu dată în paza voastră, cercetând-o, nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urât, ci din dragoste; Nu ca și cum ați fi stăpâni peste Biserici, ci pilde făcându-vă turmei. Iar când Se va arăta Mai-marele păstorilor, veți lua cununa cea neveștejită a măririi” (n. ed.).

și să fie tancul asemănat cu pământul, după cuvântul Scripturii: "cine se va lovi de această piatră se va sfărâma, iar peste care va cădea, îl va spulbera".

Facă-se voia Domnului și a Prea Curatei Sale
Maici!

Al arhieriei voastre fiu duhovnicesc¹⁰,

25 Ianuarie 1955

„A fost frumos la Gherla !”

¹⁰ Textul dactilografiat nu este semnat, în schimb la dosar se află și memoria în forma olografă.

- Prea Cuvioase Părinte Ioan Iovan¹, vă rugăm să ne istorisiți momente mai semnificative din perioada pe care ați petrecut-o în închisorile comuniste, spre a lăsa și pe această cale mărturie despre o pagină încă atât de puțin cunoscută din istoria recentă a Bisericii noastre.

- Dragii mei, mi-ați pus o întrebare care face o prelungire a vieții mele, începând din '55 și terminând cu '64, mi se pare, când ne-au dat drumul de acolo. Toată viața mea după hirotonire a fost o luptă cu acești oameni fără de Dumnezeu, cu care și acum ne luptăm, dar sunt mai vicleni acum, mai perversi. Atunci ateismul și comunismul era pe față; te fereai de el că îl ve-deai. Acum nu. E în haina ta, se bagă și în ser-

¹ În urmă cu trei ani am însoțit o echipă de filmare la Mănăstirea Recea, pentru a face o înregistrare cu părintele Ioan Iovan, în vederea realizării filmului *Războinicii luminii*. Așa s-a născut interviul redat în paginile acestea (n. ed.).

viciu cu unii și te lucrează. Din păcate, s-a băgat și în Biserică, lucrează. Aceste „șăpci albastre” cum le zic eu, Securitatea. Este un bles tem pe neamul nostru românesc, dar este crucea pe care trebuie să o ducă poporul nostru și noroc că are un suport mare: istoria. În istorie noi tot timpul am trăit așa, ca un fel de iepuri. Iepuri, că ne vânau toți, până când și acumă, dacă suntem atenți, [vedem că] se caută puțin sugrumarea eu lui românesc și a sentimentului acesta care ne-a ținut peste veacuri: că de la Râm ne tragem, cum zicem noi.

Și aş vrea să spun că dacă e ceva care să vorbesc în legătură cu închisoarea sau cu celelalte, nu-i decât să aduc o laudă lui Dumnezeu că ne-am învrednicit – și eu personal – să parcurgem fără întinare și fără corigență la caracter această atitudine fățișă; la noi a fost fățișă. Mi-au spus din prima zi:

- Vezi, părinte, că avem două uși. Pe una se intră, pe alta se ieșe binecuvântând ca arhiereu.

- Mulțumesc. Mulțumesc. Nu încercați lucrul asta, că dacă era așa, nu făceam eu membrul².

² Este vorba despre membrul pe care l-am reprodus în această carte (n. ed.).

Când l-am pornit cu tot soborul și a semnat până la ultimul am știut ce ne așteaptă. Trei ismene, trei batiste, trei ciorapi și așa mai departe, ceea ce se cere când ești închis. Și mai târziu, după ce m-au eliberat, mai făceau iscoade ei. Zic:

- Nu mai umblați cu ... spuneți direct: Părinți, trei cămăși, trei ismene, ... Ia-ți plachiul de pe călcâi.

Și vreau să spun că aceasta a fost ceea ce ne-a și îndeosebi m-a menținut pe mine: atitudinea și caracterul care ca și călugăr, îmi dădea ghes și mă ajuta să nu mă tot întreb ce face soția, ce fac copiii. Că eu pe ăstia i-aș fi înțeles, pe preoții de mir, că au făcut compromis. Nu există, eu nu am făcut nici o târguială și nu fac până mor. Nu v-o spun ca merit, că nu e meritul meu. Este meritul lui Dumnezeu și al Maicii Domnului, care a pus în sufletul meu evlavia pentru cele duhovnicești și iubirea de neam. La mine sunt contopite. Că de altfel asta-i Ortodoxia. Ea întruchipează contopirea omului și a românului cu credința, fără formalități [...]. Ai noștri așa-s: Ăsta sunt, ăsta-i românul. Este păcătos, suntem păcătoși, dar ne ducem și ne spovedim și ne cerem iertare. Noi avem asta. Nu spunem: sunt sfânt, sunt cutare.

Lasă-l pe Ştiutorul inimilor să verifice care-i adevărul. Mie cel mai mult îmi place această definiție a lui Dumnezeu. Nu cum mimezi, cum ai vrea să apari, că Dumnezeu îți dă din gând, când a pornit gândul dacă crezi.

Şi, scumpii mei, acest examen mare l-am dat noi, acuma, și el nu s-a terminat, încă mai merge, pentru că și cu această revoluție s-a făcut un fel de ipocrizie, o falsitate. Cei care zic că s-au luptat – și unii sau luptat, săracii, și au murit – mai mult au profitat. Se profită. Vreau să vă spun că dacă istoria noastră este legată de un fir roșu, firul roșu este al suferinței noastre. Dar depinde cum suferi și cât suferi și de ce suferi. Dacă suferi pentru dreptul comun, mulțumesc. Dar cum a fost la noi, a fost pentru credință și pentru iubirea de neam. Sintetizat, asta a fost. De aia, unii din noi, dar puțini, n-am acceptat nici o reeducație. Sub nicio formă. Ultima și cea mai vițăcleană expresie, ca să zic aşa, a comandanțului Crăciun de la Aiud, a fost aşa: dacă eu n-am acceptat nimic, a adunat pe cei care nu s-au reeducaț în sală – și dincolo erau reeducații – ca să ne impresioneze și a zis:

- Ei, hai părinte, te-am lăsat, cutare, dar acumă n-ai să zici că nu citești!

- Ce să citesc? am zis.

- Să citești un articol. Nu mă tot întreba, zice el. E de cineva pe care-l iubești și-l iubesc toți deținuții buni și cu reeducare. E părintele Stăniloae. Articol în care scrie despre închinarea la Sfântul Dumitru.

Acum m-a pus într-o dilemă. Cum să nu citești Stăniloae, Nu mai era că a fost legionar sau a fost nu știa mai ce, mare român. Era și este o personalitate a Ortodoxiei. Și îngerul cel bun mi-a venit să-i spun:

- Nu citesc!

- De ce?

Atunci am făcut o – scuzați-mi expresia – înțelepciune de șarpe. Și l-am dus eu:

- Fiindcă părintele Stăniloae este preot de mir, eu sunt călugăr.

- Nu e motiv, dar pentru mine a fost. Ce bucurie pe cei care nu se reeducau. Ce fericire pe ei. S-a enervat și zice:

- Ia-l! Ia-l la izolator!

Da. Când am pornit să ies, colegii nereeducați au murmurat și eu m-am întors, că acumă zic de aici eu nu mai ies, că eram epavă.

- Parcă spuneați domnule comandant că reeducarea-i liberul arbitru. Dacă vrem, da. Dacă nu, nu.

Ei, atunci el ce a zis:

- Lasă-l, că nu ne cramponăm noi de un popă reacționar.

Bineînțeles, imediat m-a trimis la Zarca. În încisoare. Ați auzit de ea, aşa, unde, îngrozitor, îți dădea feștila de ... să aprinzi tuciul ăla, în sobă de tuci, patru găteje, patru ... cum le zice dealea tăiate din lemn, știți ... aşa, și de multe ori nu ajungea până acolo că se stingea. Dacă mai ziceai ceva te înjura și ... *măi banditule!* Iar dacă reușeai să aprinzi, nu se încălzea nici soba. Atâtă ținea. Surcele, domnule. Surcele se zice, nu? Asta era. Și acolo te culcai, eu zic aşa, ca vițelul în vacă. Pe dreapta obișnuiam. Aşa mă culcam și aşa mă sculam, gheață. Trebuie să știți că nimeni, da' absolut nimeni, *Memorialul durerii*, nu a vorbit corect, adică să spună adevarul. Nu a vorbit. Săracu' Coposu s-a dus și s-a plimbat pe la pușcărie pe unde a fost și s-a fotografiat. Mulțumesc, da nu asta, domnule. Spune acolo că a venit tovarășu' anchetator, și dacă era doamnă, i-a zis *desfă-te!* și cu țigara i-a dat la sfârc. Spune și asta. Spun că tovarășa care ancheta zicea

dezbracă-te!, și atunci îi lovea testiculele, ca să îl chinuie. Ce bestialități! Sau îți punea mâna la tătâni, la balamale, și te strângea, sau îți aprindea becul de te înnebunea. Și *culmea* Mizeraabilității, să-ți aducă familia într-o cameră alături, să zică:

- Recunoaște! Recunoaște! Recunoaște! Că altfel îmi scoate elevul, mă amendează, mă cutare, ... băiatul.

Și pe mine m-a dus, treceam pe acolo în anchetă, era aranjat. Și venea un boxer. Zice:

- Declară banditul? Declară sau nu?

Și anchetatorul:

- Vezi ce te așteaptă?

Nu mă speriați, că eu am învățat ceva de la Sfântul Vasile cel Mare, care tot aşa a fost amintat și a zis:

- Dacă mai faci aşa te ostracizează împăratul.

- O, dar din hotarele lui Dumnezeu nu mă poate scoate. Una.

- Păi aşa dacă este, te deposedează de averi.

- O, avereala mea este darul lui Dumnezeu pe care nu mi-l poate lua.

- Da? Aşa, dacă vorbeşti mult, s-ar putea să primeşti o lovitură și să mori din asta.

- Încercați și faceți, că trupul astă iștovit de post și rugăciuni nu are nevoie mult, de multe lovitură și moare, se duce în Împărația lui Dumnezeu, după care atât de mult doresc.

Poftim! Ce elan mai era în el ca să îl chinuie?

Să știți că tot ce vă povestesc era chintesașă și leitmotivul suferinței mele. Totdeauna [îmi] ziceam acolo:

- Da ce ești tu mă, să nu suferi, pentru ce, pentru o cauză? Când vedeam ce se întâmplă.

Așa, și altele și altele și altele.

Sunt niște momente pe care vi le-am spus, ce fac parte din punctele cardinale ale proniei divine – purtarea de grijă a lui Dumnezeu – prin care mi-a arătat că este cu preoția mea și m-a scos dintr-un iad.

Gherla. În Gherla m-a urmărit platonierul major Șomlea. Pe lângă altele, avea și ură față de noi ortodocșii, că era greco-catolic. și m-a luate [și nu m-a scos] din „bandit” și m-a dus să mă percheziționeze. Jos, la pielea goală. Frig, gheăță, nu conta.

- Hai, banditule!

Și găsește cojocul. Un cojoc făcut de colegii de pușcărie din astea, cum le zic eu, pufoici. și astă era sănătatea mea. și avea niște nasturi în care, nu știa nimeni, nici deținuții, înăuntru erau Sfintele. Într-un nasture gol, acolo erau. și la un moment dat îl dă.

- Gata, nu te mai întâlnești cu asta.

- Auleo! Maica Domnului! Maica Domnului, ce mă fac?

Nu-mi era de mine; profanarea Sfintelor. și-l aruncă. Când era aşa aveam un of din astă:

- Maica Domnului, Maica Domnului! Dar tăcut: Maica Domnului, Maica Domnului!

Și deodată, un alt gardian:

- Tovarășu' Șomlea, la ordin la tovarășu' comandant!

Și mă lasă el și zice:

- Să nu te apuci banditule să iezi ceva, că eu mă întorc!

Ei, nu s-a mai întors. L-a scos și de la noi. Răspunsul vi-l dați, că eu mi l-am dat imediat. Nu numai că mi-a apărat Sfintele, m-a apărat și pe mine și m-a scos.

Astea nu se scriu. Memorialul durerii. Sunt lucruri strigătoare la cer.

Închisoarea a fost, scumpii mei, o școală pentru mulți, să știți. Mulți, și care au ajuns în America. Românii care au mers în America au făcut acolo engleză cu Rotaru, era secretarul lui Antonescu.

Parcă îl văd acum pe Cucu din America. A stat cu mine în celulă. Si făcea multe. Mie îmi traducea multe. Îmi traducea de dincolo dintr-o altă celulă rugăciunile de la Liturghie și aşa mai departe. Si, după unguri³, a început o prigoană nemaipomenită. Si am văzut că la ofițeri le dă mâncare bună.

- Mă, ori îi execută ori ... ziceam noi.

Noi nu am știut ce e în Ungaria. Si la urmă, gata, s-a întors. Au înăbușit în sânge revoluția, și atunci au început: ne-au culcat pe ciment, la Gherla. Ca peștii stăteam și uite aşa, cu cizmă, cu ce aveau, și doctorii, soră de caritate, frate de caritate, ce era acolo, dădeau. Dădeau. Eu am scăpat că nu mi-a ajuns în cap. Dădeau. Si după ce am plecat, pe urmă, din cinci în cinci, scoteau,

³ Este vorba despre revoluția maghiară din 1956. În toamna acelui an, mai precis pe 23 octombrie, populația maghiară s-a răsculat împotriva regimului bolșevic, dar după o aparentă izbândă, revoluția a fost înăbușită în sânge cu ajutorul tancurilor sovietice, la data de 4 noiembrie 1956 (n. ed.).

cincizeci de lovitură, la fund, cu cearșaful, în prezența doctorului, și cu o rangă de fier. Dăi! Dăi! Cincizeci. Si noi eram lângă ei. Nouă ne-a băgat acolo vasul de mâncare, hârdăul, ca să nu auzim. Dar cine a mai mâncat?

Si de la noi era acest Cucu. Si l-au chemat, i-au dat șaptezeci la fund. Când a venit era negru. Si am crezut că moare. Acolo trebuia să fie cancer. A plecat la București, căsătorit, cu familie. Ce a făcut asta? Asta a scris toată gramatica engleză pe o cămașă. Cum? Cu un bețișor de lemn și cu violet de gențiană, pentru psorii, pentru viermi intestinali. Si el cu aia a scris tot, tot, tot. Vorbește perfect. Astea [sunt] din aventurile deținuților.

În rest, pentru mulți zic că a fost o școală. Erau profesori universitari, erau savanți toți, fiecare vorbea în dreptul lui. Si într-o zi de Paști, eu vorbeam despre Înviere. Așa ne împărțeam. Preotul cutare ... Si mă urmărea „Cap pătrat”, un tătar rău. Si m-a pândit și m-a spus la locotenent. OS-ul îi ziceam noi. Ofițer de serviciu. Si mă cheamă. Zice:

- Dă-ți barba jos!

- Nu. Pentru că era rabinul și nu și-a dat-o, ci i-a adus și pască. Si atunci când și-o dă dânsul o

dau. Nu cer s-o dați, [dar] să fim drepti. Cultul ortodox poate are și el dreptul, ca și cultul israelitean.

Și după ce mi-a tăiat barba, zice:

- Aruncă-ți-o! S-o arunc în WC. Barba.

- Domnule locotenet, în ziua de Paști s-o arunc eu? Cum vine asta? Știi că ești de aici, din Mintiul Gherlei, botezat. Ai adus pască din Israel. Cu mâna dumitale ai adus, că te-am văzut. Și mie în anafură, la percheziție, [mi-]ai dat cu cizma. Și era sfîntă și erai ortodox și sunt ortodox. Și acum s-o arunc? Nu, domnule! Nu e frumos ce faci dumneata!

A încremenit. Și m-a lăsat. Când am venit, colegii m-au primit în lacrimi.

Eram la Jilava. Da' asta o aveți scrisă. Și de la o pușcărie la alta trebuia să ne transfere pe noi, munca silnică pe viață, cu lanțuri și la mâini și la picioare. Și mă duc. M-am dus la fierărie, unde erau niște criminali care și-au omorât părinții, ori violatori. Îngrozitor. Dacă ziceai ceva, aşa te trânteau. Era o mare deosebire. Dreptul comun, ca acumă, jubilau. Aveau de toate, mă. Și mă aşază, mă culcă jos, acolo pe pământ, și mă

pune pe nicovală, ca să-mi pună brăările. Și pe urmă au venit lanțurile.

- Alege-ți lanțul!

În capul meu, neștiind, am ales ceva subțirel, mai ușor, crezând că-i mai ușor. Da de unde? Era cu șmecherie. Era mai ușor, dar era mai strâmt, că nu puteai, nu aveai compasul. Pe când cele mari, erau mai grele, dar aveai mișcare. Și, după ce a terminat și m-a înjurat, m-a scos. Am mers în echilibru. Noroc că eu am jucat mult fotbal. Și deci aveam un sport în mine și m-am echilibrat. Dar din spate, fără să știu, vine o bestie și, când îmi trage una, aici în noadă, parcă aşa îi zice, îmi trage și mă înjură de mamă. Nu știi cum am făcut de nu am căzut. Cred că Dumnezeu a contribuit și un înger. Și zic:

- Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, cu darul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine fiule duhovniceșc, după cum te numești, și să-ți steargă ție toate păcatele, și ăsta, iar eu nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg de toate păcatele tale, și de ăsta. În numele Tatălui și al Fiului

Atunci am simțit că sunt creștin, când l-am dezlegat și ca om, și ca preot. S-au revoltat colegii din detenție:

- Te reclamă la tovarășul comandant.
- Nu, domnule. Nu.

Și când eu am ales lanțul cel subțire, și înainte de a i-l da să mă încopcie cu el, l-am pupat. L-am închinat și l-am pupat. Mi-am adus aminte de Pavel:

- Sunt pentru Tine, Doamne! Nu-s pentru imoralități, nu-s pentru hoții, nu-s pentru nimic, numai pentru că Te-am mărturisit și nu vreau să mai trăiască mult între noi răul fără de Dumnezeu.

Și la Jilava a mai fost ceva. Pe mine mă duceau să mă sperie. Camera mortuară, unde erau condamnații la moarte. Mă puneau în locurile cele mai primejdioase, să mă sperie, ca să zic *mea culpa*. M-a pus la unu, în celula întâi, în care era un condamnat la moarte. Și el, săracu' ce făcea? Cu tineta săpa în pământ să evadeze. Bietul de el! I-am zis:

- Mă, nu mai face chestia asta. Aștia știu, mă. Și nu poți să sari, mă. E Jilava, e fort. Fortul

Jilava. Te păzește aici, te păzește acolo. Nu. Lașo, măi, că vine un decret și ...

El era condamnat la moarte și am reușit, bineînțeles, să-l împărtășesc. Aveam Sfintele și epitrahir. Și acum îl am. Nu o să întrebați, că nu vă pot spune. Că nu voiam să se afle la percheziție. Nu voiam să știe cineva. Bineînțeles, nu ca volum; cu moaștele în el.

Poate că e ultima mea mărturisire, de-aia cred că dau drumul la aşa ceva. Și l-am dezlegat, l-am împărtășit. Ce s-a mai făcut cu el nu știu. Dar el face parte din *n* căți au fost. Din ăstia, de la munte, de la Făgăraș.

Apoi, părintele Mircea de la Liteni, Bucovina. Tot aşa, eram închis singur, mi se pare că în Aiud sau unde? Și mă pomeneșc odată că bate la ușă. Cine era? Gardianul. Și cu gardianul intră preotul ăsta. Și el însăpmântat, gardianul. Zice:

- Fă-i ceva, că nu i se mai oprește sângele.
- Avea o hemoragie.
- Ce-ai pățit?
- Păi uite, părinte, soția mea, la vîrstă asta să divorțeze.

I-a venit pe vizetă aia de divorț. Și de atunci nu s-a mai oprit săngele. Și atunci zic:

- Părinte dragă, dumneata ai cinci ani. Cinci ani se fac pe tinetă, cum ziceam noi. E un fleac. Munca silnică, douăzeci și cinci ...

Da' venea un decret și ieșiai. și i-am spus:

- N-a greșit deloc. Bine a făcut, pentru că înțai și-a salvat copiii. Îi dădea afară din școală. Ea a știut ce face. Dar nu și de la Dumnezeu s-a despărțit de mătale. Aceea nu se poate despărții. Asta e un fleac de hârtie. O faci sau nu-i nevoie să faci, că ai făcut-o înaintea lui Dumnezeu. Până în '24 așa era: întâi cununia religioasă și apoi ... Aia e mai important. Ce-i asta, actul de la primărie?

Și pe urmă, tot eu i-am mai spus:

- Părinte, nu face greșeala asta! Nu o mai condamna!

- Vai, părinte, dacă știam, nu mai făceam lucrul asta.

Și a atipit. Pe patul meu. Era extenuat. Atâtă a dat roșu. Adoarme. După zece minute cred că a fost, sare din pat și-mi zice:

- Părinte Ioan, a venit Mântuitorul la mine și mi-a pus după gât un epitrahil plin de pietre prețioase. Sunt foarte fericit!

- Eu te invidiez părinte! Eu te invidiez că te-ai învrednicit de martiraj pe față.

S-a culcat pe pat. M-am speriat, și i-am închis ochii pentru totdeauna. Fericit! Un mort ... Vezi că eu vorbesc într-un fel ce mi se pare curios. Să zici fericit. Altfel zici: Ferice de el că a putut să facă lucrul acesta.

După ce am ieșit, m-au luat, nu trecea un andoi și mă luau iar. Nu am acuma timp să le spun pe toate. Toate, toate s-au făcut aşa... Ce m-a impresionat, vă spun, un act de inteligență diabolică, nu mi-am închipuit. La Iași. Eram condamnat la un an. Și vine unu și mă întrebă:

- Te întreb părinte ce cauți aici? Nu ești pentru noi. Pentru noi sunt borfașii. Dar ști ce? Noi nu știm ce faci dumneata, cu cine te întâlnești. Și vine unu și te lămurește, îți sucește mintea, și te învață să zici: „Ieșiți din colectivă”. Toată Valea Siretului iese. Noi știm puterea de influență pe care o ai. Și deci, trebuie să știm din când în când cum te miști. Iar să te omorâm, cum ai vrea mătale, n-o facem, că te facem martir.

Asta a fost pentru mine ... bine au zis Sfinții Părinți, mă! Cel mai înțelept în răutăți e diavolul. Așa ceva numai un diavol putea să spună. Să știe că eu am bucuria că mă scoate martir.

- Da' eu n-am avut aşa scop niciodată, să ştiţi.

- Ştim, părinte. Dar noi ştim multe de mătale.

Şi aşa a aranjat, când venea omul şi se spovedea la mine şi el venea şi mă lua. Iar epitrahilul era corp delict. Frumos corp delict.

În final vreau să aduc mulţumire lui Dumnezeu şi Maicii Domnului şi tuturor acelora care au contribuit, cum zicea pe vremea lui Moise, să-mă ţină cu braţele sus; când îi țineau braţele sus, câştiga. Când nu, pierdea. Îl țineau cu rugăciunile. Tuturor care prin rugăciunea lor mi-au ţinut mâinile sus; s-au rugat pentru mine, că simteam. Am avut un caz la ... Doamne, unde era oare? Se pare că tot la Gherla sau la Jilava. Ştiu că ne-a scos în frig, îngheţaţi, la pielea goală, că utau mină de creion, scuzaţi-mă, şi în fund. Îngrozitor! Numa' diavolul ... Şi în situaţia asta, cum stăteam aşa, la perete ţintuit şi îngheţat, zic:

- Maica Domnului! Maica Domnului!

Şi deodată clopotele! Clopotele din oraş. *Treci înăuntru! Zic: prefacerea.* Nu mai vorbesc de câte s-au făcut cu Sfintele duse ... A fost frumos la Gherla!

De Paşti. Dimineaţa de Paşti. Toată puşcăria răsună: Hristos a înviat! Gardianul, râzând:

- Ia-ţi săpunul şi prosopul! Hai la izolator!

- Nu trebuie să-mi spuneţi, că eu ştiu de unde se trage asta.

Toţi erau împărtăşiţi.

Aşa, şi cu asta voi încheia. După ce la Şomlea am scăpat, v-am spus că strigam:

- Doamne! Maica Domnului!

După ce am scăpat, aveam altă melodie:

- Măicuţa Domnului, Măicuţa Lui, Măicuţa Domnului, Măicuţa Lui.

Ăsta era cântecul meu de bucurie, s-o laud pe Maica Domnului. Iertaţi-mi copilăria pe care o mai vedeţi în mine, dar această copilărie socot eu că-i maturitatea mea. Este adevărat că pozez de multe ori, că nu vreau să fiu lăudat. Îmi pierd mânăuirea. Nu te atinge de mine să zici că te faci bine! Nu, nu, nu. Este şi motivul pentru care nu mă duc acum la biserică. Nu, nu, nu. Nu există sfânt în viaţă. Numai după moarte. Şi eu nu umblu după asta. Eu ştiu că-s mulţi sfinţi anonimi. Foarte mulţi. Şi m-aţi înțeles de ce am vorbit acum. Că sfinţenia nu este să ţi-o câştigi aşa, ca

un fel de afacere. Păi, *Ştiutorul inimii* ... ajungi până la El și gata!

Nu există vamă, cum zice Cleopa, Dumnezeu să-l ierte! Cum poți să spui, Cleopo, vamă? Păi, atunci ce rost are mărturisirea dacă sunt vămi? Crimă, curvie, tot, se dezleagă. Se dezleagă.

- Spuneți un scurt cuvânt pentru generația de astăzi. Ce ați crede că e mai important pentru ei să știe?

Românul nostru are un dicton. Se zice aşa:

- Mă! Ăla-i om cu frică de Dumnezeu și cu rușine de oameni.

Asta ne trebuie. Frica de Dumnezeu și rușinea de oameni. Nu poți sta ca sfinții, să nu păcatuiești. Toți știm. Și dumneavoastră, și noi. Dar din când în când să te speli. Să te găsească totuși Dumnezeu dezlegat și iertat. Șta-i sfatul meu. Tineretul să nu mai facă scop din aceste tembelizări, că tembelizorul, aşa-i zic eu ... O aduci pe domnișoara de la *Surprize, surprize*, Maria și nu știi cum o cheamă. Mariana ... Nu. Andreea Marin. Cică îl aduce din America pe unu și bucurie pe părinți, și pe urmă, în spate, fundul gol și tot

felul de orgii. Ce vede copilul ăsta? Asta este? Scuzați-mă, aici este imoralitatea scop. Și aranjată, machiată, cum vrei să-i spui. Vezi ce prețuim noi? Cu asta vreau, cu asta închei:

- Aș sfătu pe toți tinerii și chiar pe ceilalți români ai noștri să nu uite că sunt români.

„Tot ce e românesc nu pier. Și nici nu va pieri.

Oricât vom suferi. Dar să plătim vom ști.

Căci tot ce-i românesc nu pier. Și nici nu va pieri.

Românul știe să-nfrunte ceasul greu. El crede în dreptatea lui și-n Dumnezeu.

Căci tot ce-i românesc nu pier. Și nici nu va pieri!”

Anexă



Inalt Preas Sfintite Patriarch,

30 JUN 2008

30 JUN 2002

Dir. Cergata

27125

⁷, p. S. P. M. Nitrapolitl yet P. S. P. M. E. İncəri seviri a-

State Standard

Făcând cetea în liceu judecătă pentru nica ce 27 Ian. a. e. drept răspună cu tot respectul evenimentul harului arhiepiscopul Iadinesc și Vlăduțesc urătoare întreprindere, care este în consensul întregii noastre învățături:

1.-Socotește acestați judecăți neavemîți și fără temere bisericești sau juridic după cum fără temere nu sunt emisi și decizia de transferare a sa la Catedrala Patriarhală, dreptul devoluției a său nu este folosit în cazu acesta în mod abuziv și se-ai mai durează și să-ai cintat de într-o astfelă situație unor relații strânsă de Biserica

Guidic vorbind, nu spune ca se intampla doar la regiuni straine de misere, de la ministrul cultelor, nu nu mai mult P.M., Episcopul de Galati si chiar personal, aleg ori ca nu sei alaturat si ca nu mai predica ori ca nu se transfera la alti ministeri, ori ca nu accept acasanta si vor transfera dincolo prin Patriarhie. Este o concluzie faptul, ca fiind după costirea lor la Preoție, intervinându-se la Sf. Patriarh I.P.S. Voiaș și preotul săptămânal să aibă "decizie" retranchitindu-i puterea de legături bisericești și prezentindu-le publica sa mențină de la Duhul Sfânt, P.M., nostru Antim și Predicant în Biserici și cufund de lazelul scrieristicilor? Că așa nu s-a circulat nicio-

In momentul primirii deciziei, erau bolnavi la pat. Apoi si fiind in convalescenta, au urmat o serie de telegrame cu chezuri la Bucuresti care evident iland regizate din urmă de ministrul se foarte accidente de prezenta a cetei un faruturici. Acestea lor se doar prinderele din strajonata "curare" si "fedemau" si trei "asalturi bisericești" si ale unei din magazinare.

Uscătoarele se vor face din mănușă. Mai târziu, în ziua anului 1854, va determina și în urmăriți dela alături celei sfinte, încă pe care în orasul său subordosul lui Iacob, reșeptat, fiind totu prelungirea a unor relații strânsă și prețioase și bisericii. Deoarece aceasta va da declinările inspectorilor bisericilor, precum refacere din rugășele de suzeranie ale căstigători.

Te văz P.S. nostru Antie, la îndemnul P.S. Voastre și din inițiativă proprie, a stabilit personal, într-o subalternație și în preoți și agenti și în detinute și plec din Ministerul, fie la București, fie în cîmpenii adioane, reținând că nu e bine să înfrunț pe întârziere și adesea să se dñeze într-o stare slabă. Aș fi vrut să ascult deasupra îndeosebi înțelegerea și lăsa rezervări și să vă alese cungrijile de preoți biseriștii care să se mențină în slăbitură și de nici, și să le decelize. În plecare nu erau să fie. Dacă nu sunt.

nu stau de unde, o vînt după zilele cu asamblările lui P.S. Voastre și al P.S. moșteni Antie, P.S. Episcop Valerian dela Crăciun care între un moment de sinceritate, a deslegat problema și a aruncat băsele de re-origine deciziei recunoscând publică ei decizia de plecare nu este dela Duhul Sfînt ci "din răsuflare de stat" adică strânsă de Biserici. Asociații cărturăriști făcute de un membru și activ al Sfîntului Simbol, în limitătate astăzi nu e sănătatea sănătății și ne-am făcut credință că neașteptată o decizie dictată nu de Duhul Sfînt, și întrucât și la începutul secolului XXI, într-o lume în care există multe asociații sau culte și nici unul sfintei ascultări și nu înfrunte nici pe Patriarh.

Este de primit si sa se relateze acest suvenitul care a putut fi organizat de
pentru atitudinea F.S., Valerian este în reuniunea cu delegata J.P.S., Vas-
ilescu si este Statul din Agaria, sau oricărat în ceea ce se referă la
de stat, fără să se poată spune că este alarmantă. F.S., Sa, și înțelegeră
niciunul să nu îmbolnăvească de o astfel de situație și interesul acordat
prin urmare fizică și a încrederii și subiecte binecuvântări arhierești
în aforismi, binecuvântări și legături de prietenie, nu poate accepta nici
o astfel de validitate și să fie date în cadrul unor exerciții lăudabile și nu
al cronicelor, unde fizi și P.S., S. și spătar.

A donec să a venit din nou și construirea soborului și să fie
deschisă și placat tot în desert, după ce se mai facină în officiu Altar
la etapă. Plecasă pentru Blagoveșenița, unde între spatele fienelor
a urcat și în vîmpe. A treia zi a trăit un eret agent de la Galati ca
acest să îl dăruiască în zadar. Deoarece detectabilă ascunsă în măduză de hîngi-
gher și în lîstă infestă revăltătoare în sobor și față pe rîi săse
ere de fat.

Cred că și de la sunătatea mai deosebită textul menționat de domnul șef este în legătură cu sunătatea deosebită, și în concluzie. Sunătatea deosebită a intereselor superioare Bisericii și a faptului că aceste interese încapă să streâne de Bisericii. Încredințăndu-ne de această adesă, ar trebui să se bată cu eforturi să nu se confundă "deosebitul" și "el prezint" și să suntem stăruitori de indeosebită cernii tezaurului național de militanți prin frântă originea deosebită.

"-Cea de-a doua judecata sau fără rost, că-i să cărăbuiește de la teatru, este următorul fapt foarte curios și interesant în jurul căreia se favorizează tot mai mult același infarct: Ministerul de Interne și Ministerul Muncii prin bugetul său îndemnă pe români să urmeze circuitul său, dat circulației în boala Bisericii și să se întoarcă în "extremă pragă" într-o lună și fie să grăbească să se naște venit la Ministerul de Finanțe. Denumirea doilei Vladimirești, concomitent cu născerea unui nou său, este un ordin date Sf. Patriarhie cu nr. 80/93/26. Deținutul, care și-a făcut investigații și a măcesc întrebările ministrului, mai aduce la Ministerul Muncii Federati, și adăstră în Ministerul Vladimir reacție".

Dacă în cetei eliberării acestor ordine, săi auvă compăzi
intă că astăzi este hotărîrea legală - față publică ascertită medievală
din Bisericii - ministrul (Ministrul) de trupele statice al Bisericii -
căci oficial n-aș fi putut să spui Sigiliul SF. Sfântului Andrei care a mai
fost emis în anul 1854 la Muzeu Bisericii. Variantele în lăsuță pentru
judecății și bine docă și cui arătrării într-o situație de vreme ce
nu vîntă se va întâri. Ministrul Bălcescu din cîteva luni Vladimirescu
pe care astăzi deschide războiul său împotriva lui, războiul pen-
tru moștenirea Bucovinei.

Partea aceasta va dura de la 1 ianuarie 1999 pînă la 31 decembrie 1999.

Poate veți răspunde că faceți nu ne-ai lăsat din cîine
Răsuflare în mod sănătos și legit în domeniul legii și opriți-o să nu
ești via la noi care esteasă nu este același lucru?

Necătină și voștarea circulației T.P.S. și P.S. Voastre prin
aceste în urmă ordinului Sfântului Ierarhul Ioan din 3 septembrie, vă ati
întrecut aproape totă Terările în o defensie hărătirea Unică! Do-
num! Doamna Vladimirești, moare omulilor!

Acest lucru a făcut doar săinetele, bucurat mult pe seama că și ucenicii își dădeau semnificație simbolilor sau reușit să desemneze slavina astrelor lăzărescă de la vladimirești și a multor clerici pedagogiștii și a frantei valoare cronicării care în urma circulațiilor au fost transmitute direct fauriștrii "Mănăstirii Nașterii Domnului" de acolo. Stiu că I. N. S. Voastă încă nu a decedat în revista sa oficială reparații le retramă și încearcă să își învețe chiar să se scrie articolele săptămânale "Mănăstirii Nașterii Domnului", prezentând astfel opiniile bibliei pentru dezcredinciarere "quasi ecclastică" pe care să-i făcut, prin hotărârea Sfîntului preoțesc din 5 sept. 1956. Această lucru să contrarieze atunciunile legătute de acelui an întregirea ei în cadrul cercurilor ecclasticale vorbind personal față de ea. Cineva și-a cunoscut prietenul din cadrul "fratelor ecclasticilor", Cleopatra Ilie, Daniil Todor, Antonie Flămâdăr, Ioan Andrei Paracelsus, Ioan Băluță, Antonie Armeanu, Parascheva, Ioan Băluță, Vartolomeu Armeanu, Iustinian Florescu, Petru- niu Tănase, fratele Andrei Berțea, etc., etc... care prin cunoștință, la săvârșenie, și prin "scrierori deschise" au calcațat și defileat în Ministerul Culturii. I. N. S. Voastă personal și vorbit public împotriva "Mănăstirii" în repetate rânduri și chiar cu ocazia venirii I. N. S. Patriarch Chiril al Poloniei în loc să-l să ușoară și să încadreze și să "blujeze" pe locul sfintelor lăzărescă, și-a sunat să ne poartă sub umbra primită în locul Nașterii Sfintei Ecaterine cu hainele și capătările sălitoase și înrențile într-o totă piațetă, secundată de se "sfântin".

Din nouă patru acuzații actuale de desecratire ati fost acuzați și de el; i teroristi, astfel I.P.S. Sebastian a pedeșteit pe unii frații și ciliugari pentru venirea la Vladimireasca și într-o reuniune Federaților fară credințăciști le viri en c-o travă în mijlocul predicii furioase feritoare "celor orientați la cap Cela Vladimireasca". Aceasta chiar în prezent batâie moaște. Nu a-să fie I.P.S. să a-zi răbdăriile miciile moaște pentru "prea dense închirieri la sfintele moaște ale Cuv. Parascheva". La baza jubiliară de "de noi și a I.P.S." Salcă și-a cunoscut în urmă o serie făse treagă de colomani" la adresa venitățirii". Moaște, unde din ele, ruși ne a le scrii.

hincareea cu a scrie prezentarea in Cartea de Auri: "Nu Vladimirescu Degetul Providentei nu vedeze mai latitudo ne cunoscute?" Partie XX (1850) - nu putut in circulare astfel de sensuri! Declaratia este doar un sensat "Deget" al Provvidentei, cind inseamna "protectie". Vom indica ce se numeste "Deget" al Provvidentei, astfel ca interioara este posibil de protectie. Nu va zice intotdeauna interioara nu poate fi indicata "protectie".
S-a spus anterior, si devenea el faptul except momentul potine

proiecturi de a deschide public lăcașuri de învățământ și să le aducă beneficiile marilor învățători și să le acorde o sprijină morală și materială.

distrogi și mai curind "centru de reflecție din Vladimirești". Înălțându-se în p. S. Sp. întrebarea să aștept și s-a dorit să de l' sursele proprii. Verificările zise că nu se poate: "Vrednic este și lucrările de plate său".

P.S. Andrei a spus că "elegerile judele din Vâlcea - regi constituite să celebreze festiv Biserici în vremile actuale". Dar îl întrebătoru reprezentigile internești de P.S. Sa ce R. începe la Arad sau Viena la Brăila în alte vremuri era o caleitate între Biserici? Kristi vrea să vrea în evlavie atributul altor sfințioi locuitori? Dacă există tunici P.S. Sau și a răbinat "vremile actuale" sau nu același lucru vrea să arăte?".

„S-a stabilit o triste hiato într-o lăsată asupra președintelui Ion Gheorghe Duca din cînd le-a venit pe urmă un atac apărut, săi reprezentat din partea săi a guvernului său din Sîntandrei și care a primit favoritării și suportul său în Bisericii. Acești favoritării au împins ca rezultat totuști lora, în realitate nu sunt decât niște intrăzișe neavansate în Bisericii și agentii suspecți ai lui și ai distrugătorilor săi în coroane.

Printre cea de-a treia lăzărie a lui Vladimirești (Bfau Radio) nu aflat nici un partidul și guvernul nu vede cu ochii buni afluarea crea mare de lume în Vladimirești, căci eronate din punct de vedere al brâului treceat "ei să-ă sekeră partidul și securitatea românilor trezării de la sus" care vine la Vladimirești din vestul Turciei și că nu există puțin și în Moldova și în Ucraina din Poltava (Bucovina) să se răspundă la Bfau peste 30 de ani de oarecum. Cu această prilej tot cîndva nu a existat întrebării particularului de a interveni prin ministerul național al Patriotismului și în interesul securității naționale a României, în consecință acest asupradat efect este incredibil și că nu Duhul Sfînt Vă rostituie în simbol personal din 3 zile, începând cu luni, același "misiuni de extrat" urgență prin circulațiile date prin bătăi eparciale și repite și o reacție a sedințelor de luni din Bucovina.

Afluente la începutul secolului al XIX-lea erau în principiu râuri și运流 (în limba germană) de mici dimensiuni, care se varsau în râuri mai mari sau în Marea Neagră. Aceste râuri erau în principal râuri de apă dulce, care se varsau în râuri mai mari sau în Marea Neagră. Aceste râuri erau în principiu râuri de apă dulce, care se varsau în râuri mai mari sau în Marea Neagră.

“Mă doreros este faptul că în preajma noastră care ar trebui să pregătească teologie, nu există o lămurirea reală credinței și reședințe dogmatice și canonice, și astăzi harul reprezintă o administrație rău. Sfântele Trine este același în tradiție bisericistică creștină ca și în Ministerul Vicariatului, (extremă discordă, nr. 62/1964). Așa se spunează: „Iată crederea mea cu afinație pînă la moarte în Hrabia lui Vladimirești, nu este doar un secret măslăcar al Bisericii și urător, ca acela să fie tătăra bisericilor chiar dacă este prinsese în harisca rănduită de români – voință neptuniană a lui Dumnezeu, Domnul I.S.Cheamur, Gheorghe Sfântul” Sinod, „Părturitul” este același lucru în cale de noi suntem, „tuncă deosebit de mult lămurirea credinței și via vie la Vladimirești” cind că este botezul în fel? x Poporul întreblează și răspunde: „Cei care se opresc astăzi din calea Ministerului Vladimirești, niciunul nu vor opri și calea Bisericii noastre din astăzi.”

Adevărul este că în Vlaicuștei nu se adună lume, ca să arătă cel ce în vîine din fundație propriu locul bolnaviesc, sfârșita lumii și motivat de sfârșitul horuinii lui Dumnezeu, își aduce Dumnezeu pe calea destrucției să-l fugă din Valea dealului și să-l întreacă căci "nici se vor vindeca sofletele".

De la ani tineri m-a folosit real foibarul acestui effat x
locom, Mai de suflare a-za intrat în credință cu coșul de patru
grile, și-a stabilit de pagube, de securi și necuri. Multe familii
neajunsite să-și facă bine și dobfadit liniștea rufeteasă. Nemo
străini bolnavi de diferite boli s-au vindecat cu cinstire, și c
ea-i astăzii se bate, și că și de suflare au făcut din el
un pioșator prin sfinte taine și misterioză și să nu se ună cu Hr
Iisus prin astăzi supărături. Toți cei care păzescu afluind
lumii și polernicările la Ministerul nostru precum face P.S. Andrei
drei Nagheri și indirect tutu seumurarii circulaților ar trebui și
se vadă că ei sunt fătuoșii și nici nu cauți ei doarul este cel se le
crează cu astăzi rutele și eforioane. Ar trebui să cumpăteți toti
membrii Sfintului Simbol și în momentul când ei dat circulațiale și
vări și spriți și încoreze a Domnului deschisori săre mintăgires credi
dinoșcător. Nu vări reașezat în acenată privind cuvântul jude
cății! Domnul care avemulți și ai patruvi și chiar putea ajunge
la un moment dat care sună aşa: "Așa-ți vom da" și închideți Tezaurul
Cerorilor făsător canonicilor și voi nu intrăti nisi te oca și vor
az într-o-i lăsări întărită 22/14, Rodneană dezvoltată a Ajunătorului
lui de astăzi trebuie să Vă dă fierbere, care nu este lucru care
neasocie și operi domneștește și nicio-efă și Vă ridicătoare
ei. Mai întotdeauna și pînă în urmă Vermosi și vindăcătorii au
fost întotdeauna cinstiți, însă și fiindtoace săcata din negația
și nefătătură, și însă în rătate și plasmă, și însă din urmă și vrăjă
nie deschișă, și însă din lagătate și neșchină interesa materiale și
spirituale altă din dorință să se face apărătorii și salvatorii ort
odoxiei și care o sonorău prietenii - eriindu-se în memoria
și femeilor lui supraturionale (ex. inf. Urcuia în Progresa Minunii și f
alse minuni; Dr. Dr. M. Rădulescu: Orbiologia falșelor teofanii din z
studii teologice) și mai bine M-rei Slatina cu fizica sa serioasă și
deschișă). Censorii și criticii au fost întotdeauna de totu seama
ortodoxiei și au putut face sinecăr în Pieseril de programele pe care
au făcut-o circulațiale T.P.S. și B.V. Voastre.

nu s-a găsit el deci Ajunțințul de săci ar fi fost făcut pe minciuna re naștere de sine, și fuseliciunea re legendă sau pe lipsita clarificării, care să nu împiedică unii să afirme în reviste și cineaște, atunci desigur nu ar fi durat 14 ani și cu care să fie putut să devină bisi pe depunere să fie vedea și a dezvoltat de fapt. În acestă ordine de idei este bine să menționăm și Vîlăduin

-

38

aminte si si meditati la supra dovintelor celebre ale vîstutului Omului reditite la judecata Apostolilor. Deoarece în Sfintelele din Ierusalim și poreclă răbisoare și minunatii utilice în esență Ministrul moștenitor și-a numit să te vezi, fericiți! L-ai de oamenii acuzați și-a lezat pe el, și-chel de va fi date oamenii. Sfatuți acuzații să nu vorbeli atesta se va răspîndi, iar Ca este doile bunevechi nu veți rătăci și-l părăsiți, ca nu crește și lopatito i se Binevenită sa Vă facem! "(fapte 6, 32-40).

Dacă nu constă V-ai fi făcut și I.P.S. și P.S.V. astre lepto-
tori de Dunărește prin circulația dată contrarie Asociației D.
Dunărești de la VLADICĂTULUI ridicând din noumenea divină în cinc-
stea Trei Sfintești Națiunilor de Dunărești?

Să aibă vîntuzitoră și Vladislav regatul să pi Naglaea
dul, nești că și pețe, și reședința văzătorilor lui Dumitru și
Bogdan într-o antichitate, care de la începutul VI secolului în consem-
nat frieci de la războiuri re trăiau și înzinaile lui între orașe ce
se răzbejară, dăsă în bună parte. Atunci și-a venit numele motiv de friec
să fi înconjurat cu "Fisericuse" și să doară ca Vladislav, regat să e
cine poate și să devină numărul cincilea.

Cred că aceasta va fi o astăzi ocazie de la P.S.Tecfil nu s-a afișat nici o carte din colecția "Artistii Bisericii" și nici în față tabloul colțular care ne-a găsit în Vindăbra Regală în colori. Iată vă și să sănătatea sănătoasă sprijină cu legătură din ocazie.

Dar zidurmea făcărește deosebită căci este de la Vîndinire și este ridicată pe suntele ortodoxiei noastre și săpă de caieni și de flăcăi, iar căinile și sursele și viețile călăvicioase și ale plăieșilor sunt însemnată căci și în aceea cătreasă răul fătumelor lui Iisus nu lugă zilnic de tâi și de tăi din Sf. Petru. Să iedem să nu amintim pe Iacob și pe Petru și pe

"Care nu V-ați găsit în filierea Ministerului și la Bădăcin
rești" e una din florile răzăduite de Dumitrescu în grădina Mare a
Cetății. Acei mesajii flăcără chiar dacă e săi apărarea înceteze
din anunțul grădinei și din patruvi prin restul ei diversă în
manifestările care urcă în bară să-i prezentă Dumitrescu pe care L-am
învinsat și fi unitatea în diversitate.

Cumace într-o felă curioasă de îndruncare dicționarul acestui devinție, de "entenție", și aducec la număr doar cinci P.Ş. recetă de la Anatol Rechir (1962) care să se întrebată cea mai frumoasă des și să-și facă propria "cântecul". Într-un moment de vis, și dragul meu nu tești din "probabilitate și probabilitate". Bine și anii din preacăzi să te revină în aceeași diez, să te întrebată și tu.

Le affigilor corsurilor să se convină și aceste corsuri

三

4599
99

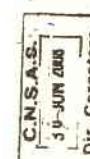
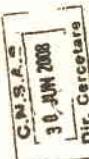
adec pe preotii la noastur oameni fi establiscaat vrind sevres pe
toate si i secolii in cunoscatorii slujitor la doi domeni pi fosta mai
mult Chisinaului deschis lui Dumitru. Nis ca prima buna, inaintea s
erera naiv ca credere ad aceste surseuri uniformizante cultul, dar
nu ca nu darol de a festisipar visca si buhvinicesc seara unde ea
se alinide pentru Bistritza si Valea lui.

Voi zice date si sfintele ministrari, una e ministrul dreptei sau si al altor autoritati constituite cu ocazionalitatea sa faca drepturi. Nu va intrebari cu V-a, intrebari cu atat de multe ca credeti si nu propovadutii ministrul lui Dumnezeu de asta si sunt trei existente cu privire la lor din fata credințioșilor care le cred cu afișările. Aveți binevoie, insigur, să dar de răstori ai Bisericii și propovadutari ai ministrului lui Hristos, fapt ce nu face bunul în mod oficial le definiți.

1931 în mod oficial se verifică).
În V. Fie ca supărarea, cără și întrebările care sînd călăi și
peste după Duinescu și nu boalațit după Dubul Sfînt cel din 1938
care să-și susțină prezența! Cum să se poată crezîni de fata Veronica
de căci uleiul Ministerului încă înainte vîinde! Sale confirmă Vedenișul din 21 iug
1938; sau săndalul actual care nu boalațit niciunul din cîteva
Ministere? Acea zică săndalul este într-adevăr săndal și ce vedea într-o
actualitate greșită. În bătălie împotriva Sfîntului sămîd nu contează grecii și
înțeleptul prelungit revivirea și încrezîtuțile harului Dubului Sfînt
în cîteva luni peste actuala boalațită și decizii. Dubul Sfînt pierdeaza
în cîteva luni atât de multă putere asfătator nestingerit încât nu vor să
sare antene și cerete festivă săptămînă astențioasă; înzărările
lui Duinescu, vine și el spirit în primul circuit într-o date. Creștinul
evalua că cîstă este certă doar Duinescu și atînă și cîstă mai
mult. Această aducere îl verifică și în urmă oprelejigător proiectat
de I.P.S. și I.S. Voastă.

Noi nu zisem că T.P.S.Voastre direct făscinatii Vlad
disprezugă sau loviti în Domenești în sfântă vinovă, și pri
nici nu suntem încă domnești și al coroñului drept credincioș
încă în faptul să dispără într-o T.P.S. și P.S.Voastre Uani f
făcut ocolit vrăjitoare în Domenești. Că sa folosească de T.P.S. și
T.S.Voastre peșteră distrugăresc credincioșii și dărimarea Bisericii
vii, din înțeles coroñului nostru. În centrul sântării și, și angajare
a Bisericii nu răstea să, trecătoare de bisericii decapitate și, înfrat-
rile și pe calea chiar și că T.P.S. și T.S.Voastre sunt vedea ei par-
ticipă conştientă de păstorii care ar trebui să se preveagă neadormit
pentru turma, să speră să făcească orient și că nevoia să-și pună cu
fieștil peșteră și săzăi să fie invăță Mirela Păstor Hristea.

Criș, sau și nu Văribău săcăpriorii răsuflare bătălie
asociază înălțătorii noastre dovezită cu prilejul ei, sănătatea
noastră unealtă lui Dumnezeu crește și susține acest sprijin
și unealta vrăjitorului lui Dejan minister sau de curenț. Cînd că și
V-a cerut să dñeze ordine iuridictivă lui Dumnezeu dar nu te
trebuie să îi angajui. Vezi și aici încă o treabă să "dati Che
sarul și-i în Chesarului". Nici de zis, dar P.S., și P.S., noastră
atât derigăt acest cîstăci și, deși și căle ale lui Dumnezeu tot
Chesarului. Singur și iubitorul nemastă în mai multe sfîrșuri și
afărăsfid cu dore din useri: "șă el fie dacă Mătia fai eor" Acesta
asserăvă vinovatul relesc din afirarea P.S. Valerian care repetă
sunete și decizie Patriarhiei române și ocaz din răsuflare de stat, cui
lipsește iubitorul acest fi坑 P.S. metru antica în faza de delegat
ției de silogizi dela Sfânta, care venise în urmă teritoriul trăta
le, și rezolve un litigiu cu un inspector dela minister care le
cerea părăsirea Ministrului P.S. și deși în prealabil a garantat
reîntoarcere în dimineați în fața inspectorului a retrasat totul ei
- se schimbă și de a noi intervenție noastră salvarelor lor. Tacea Pir



y092
90

Prinții dela Bistrița nedumeriti au întrebat: "P.S., cîtipine dacă P.S. Voastă nu aveți putere în ţara voastră inspector dela sidisăr numai spuneți-ne și căci cine conduce Răscoala ? Iar P.S. Se a răspuns la el: "Statul, dar trecu...!"

Iată durerile măre și alarmaresc boalați pestruare strigătă prin acești înțelegători, nu numai în noilele ministrări noastre, ci în noilele întregi Biserici și a întregului popor drept credincioș din care ne tragești și în care ne avem față și frații, prinții, regi și străinii, deși elte numai ministrul dar alcătuie un loc în Biserica - Tragul este al lui moștenitorul, adică membrul sfintului Simion nu alătură numai capului moștenitorului și slujășă în dol domnului. De ce această duplicitate, dese ascunzătă aservire prin care atât tîrfit întreaga Bisericii într-o situație de compromis dinidelor caracterul "sălăjesc" înaintea Domnului. Vezi însoțea poate să fieci și tu căci și vîță și viață "frudăței" usor de stecat, însă trăci jumătate mai dai sănă și cu neșătură". Nu merge în acă ordine și ei nu bine să dă măsă cu moartea pentru Hristos. În această privință spune că Domnul și nu a venit să aducă pacea, ci sănătate pe răstigni, adică între ministrării lui și despărțire pe răstigni, de ce păcău și sănătatea cu P.S. Voastă. Prudență în aceste situații, duplicitatea e totușă egală cu frixie, și frixie este răstignea năștește pe răstigni și-i face să fugă și conținutul dintre ei. Răstignea se leaptă adică răstignerea celor.

Sau poate cum ce-ai afirmat în repetate răsdări, nu vreți să sedătați moștenul și să nu-l da unul ca Valerian Zaharia și sau altul căci atunci Biserica arde doar de răpă", nu că în temeiul acesta căci Biserica este și lui Hristos "și miei partide și dului nu o vor bănuia", însă Dumnezeu griji și dacă acesta e stare de săldătoare și ană preferabilă ea rea căci și abia se zicea să tăruiești și sănătatea celor ferbiți pentru următoare. Atunci și nu evantul ei singură jertfă și prefațe toată Biserica ferbiți. Dar și în Biserica a triumfat sfântul Dumitru și a fost ferbiță eladă a luptă "cu răsuflare". Astfel și acum dacă și deasă Biserica simodel, proști și credincioșii aserviți factorilor oțililor, inspectorilor, demnităților atel și altor vrăjitori și lui Dumnezeu din stat, sau bine și sănătate și de nășteri. Biserica proști și liturghia sa finală pe casă de năștere, nu deoarece este deosebită.

Deasă sărată separarea Bisericii de stat, deșteptăcesc complicită. Aruncăți argintul, ca nu suava iubirea lor și Vă adă și pierzării sufletești I.P.S. și P.S. Voastă și a turcui încredință. "Cătărați-mă întotdeauna lui Dumnezeu și totușă salălăto se vor adjuza". Si I.P.S. și P.S. Voastă dela Dumnezeu prin poporul sărat și îngrijeste pe I.P.S. or cind vede și arătă grida noastră de vîntoare sufletești lui, nu și de încobirea lui. Atâtul său e deosebită ca însetul și lepădătii de împărăție lui Dumnezeu și răbdarea slujitorii și lui sănătatea sole din afară, precum prevenirea sfintitorul în Vădeni și mai și Verneția dela 1 sept. 1948, nu aruncați: "Biserica și ministrul vor suferi. Nu-i se vor lepta, nu de cele trupești și de împărăția Mea". Trătează în credere, dar noi și le sărbădăm înțeleputul lui Sfintitorul înțeleputul vostru la arătare intenție! Iar, nu Vă invită la arătare! Încă și sănătatea Bisericii să se extindă și-a dreptul și căci și adăpostește pe preoții săi într-o bine și rău! Iar Dumnezeu, Trecuți și nu forțați, el leaptă înțeleput în turel.

C.N.S.A.S.
D.M. Căceresă
30 JUN 2008

y093

Nese și tărișele sănătățile și încredințat duhul său și duhulă fatumericului acestuia să vrea frivol și fără Dumnezeu și Dece și învăță să trăbește deasă de a sărutări pe crucea din chisă în fața crisei ? Dece în loc să Vă pună sufletul pe cruce și I.P.S. și P.S. Voastă facă și sămură", pe căi ce sunt și că să și-L sămurile seacol pe crucea și vor să trăiesc, mai dupădaneze, și entuziasmi și-i excludeți ? Cu-i putem noi să tăiem cind este vorba de Bisericii Naștei naștere și care după ce singuri V-ai vindeci constăță, înseanță și o moartă? și pe ce la moartă și iată cum ministrul Bistrița unde viațătorii doresc să devină vieță și mai aproape de Dumnezeuse și căci și în înțelește și mai decă Hristos și rușe să-ai predat eu existența ta, fost transformat de I.P.S. și P.S. Voastă prin Simion, motivându-te în referat de către I.S. moștenitor Antie și viațătorii să se duc de viață și moștenitorul Vladimirescu și relativă cu o bravură și a "căpătat" cîteva atâturi cu Hristos Ce bravură ! Arboreul lui Iacobiu capturează pe Hristos și-l închiude în casă, în loc să-L recunoască împărtășeniei zilnică prin patru pentru a nu fi sălii și se refugiază - de frica arhierilor - și atâtul săi în toboganele scării care nu se pot înlocui de El. Care nu sănătăți de probă într-o situație fără prea multă spătărie și Hristos și Biserica Sa Va înfăptuia și Vă probăza pe I.P.S. și P.S. Voastă, care le păstrează totușă acestea. Vă întrebă și departe, cum și patronat pe P.S. Antie care în urmă ane Judecății Nedreptă a dat pe cîtegării dela Bistrița pe bina procurătorului și în militării închisindu-i pe o vîrstă neprevăzută, iar acum condamnându-i pe toti la un an și jumătate puseșirie ?

Ologării făcători din rădină Bisericii, pentru că nu au înțeles să renunță la tradiție împărtășirii domnei cu Hristos, și părăsesc Biserica în deosebită oboseală și răstignită Domnului. Căci de străinii sunt aceasta în constatătă tuturor ! Ce va răspunde și P.S. Antie în fața neșăturănicului ? Judecător pentru acesta "drăguțul de fiu dumneștește" și mai ales ce răspund va da P.S. și în Hristos rentră în judecătă destul de către arhiepotitorii ? În față lucru e care nu conștientă adverțorul și-i descurăcată acest Agamemnon Vișeu și este apărat de viață fără făsuș și nu sprijină și cîtevorul înțelitor sau Vă vede în artă.

Vă probăzi pentru că și patronat anterior sănătățea și excluziv păr. Justin și că celor patru moșteni dela Bistrița care deosebenează și sunt vinovăți "estărișorii" pentru erredorele de sărutării și de împărtășiri cu Hristos a lor și a populației închisitorilor. Ce răspuns va da I.P.S. Nicolae Bîlan pentru tulbură de sărutării și împărtășiri prea deosebite și colective, care nu au dispoziție sau răzbunării I.P.S. Sale ca să ridice săi repede din "înțeleput" și să făcădă pe acești fii dumneștește ai I.P.S. Sale

Dacă motivul era să nu iată dumneștește - decă înțeleput de dreptul de demnitar al stătelui P.S. Băsilei nu tot I.P.S. și a făcut vîținoul promovător al răzbunării și-a făcut contra atelișii și orășii și slujitorii al Crucii în cîmpurile din Transnistria ? Dece să lăudi și sănătatea și să folosește ca interește soție și filii ? Care este interes arhieric său în Biserica ? Crucea lui Hristos nu stă în mijlocul unei cruci și statul său e în confundă atunci ca drăguțul în cînd decorează în Bisericii sau în monașie.

Dramătul acesta nu lătură împărtășirea denotă înțeleputul lui I.P.S. Bîlan slujitorul lui doi domni, și astăzi și nu se vîne ca ologării în casă nu se angajă să I.P.S. și dirijant de Hristos.

4-Vă înțelegeți apoi în noile Bisericii și pentru definiția noastră și consecințelor publică a Bileșit moștenire Staroțe pe care sătă-

T., P. S. Voastră este și altă ierarhi simbolice (monsignorul adică) atât ca launcioiu în fel să obții ușind cu "prezinenția noastră" și a mijilor de credință; este că Mihai Viteazul este în viață alături de Dunarea care să-l favorizeze încât să vadă fata în Dumnezeu, să vădă Domnului și să altor sfânti prăznuind un mandat divin, să sfintire specială și în Dumnezeu prin care să cheată și să aducă în astăzi în sinul Bisericii noastre atâtvașii și flori. De mă crăciu neputința lui să-și ascundă viața din lumea noastră și în Veneția, să îl fi trebuit să credă; fortelor, Căci singur vorbind ce nu era de făptă Dumnezeu și adesea chiar chemarea Nașii! Veneția nici T., P. S. Voastră nu să îl avut deosebit devenit de cinci ori în Vindecările și că în scrierile în Cartea de Aur nu se acuza să, înainte - condus cu atită destinație că și făcătoare de Minune Stare, în Veneția - nu să fie roadeabă nouă și nimerită - obilăile, binecăsări - este că trebuia dubravă "șase" și obătă. Celei șiși sunt o probă și mochizbului "Biserică". Inflorescete postea tot la mulți și gospodărie deschise - dar inflorescete - plini de viață, de jumătatea sa, obătă - mochizbului fructăptă Domnului Iisus pe care nu și-a binecăsărit rugăciunea astăzi într-unul și în reversă și în toate datorurile Bilele cele brigită cu alături său și "Sa iubirea de omului". (B. 11, 14, 1920).

Oră cînd astăzi sunt redini simbolice în ziua de 1 iunie
Vîndem regatul, nu vîntul în urechea dreaptă Dumitru Sfînt
"Ai grija că te contrazin", și altfel scrie în Cartea de Aur a
Danubiaris. Pe tot momentul său în fundat re este dreptă și
astăzi să stingesc o atinge, să răsplatesc sinceritatea dării.
Să vîndem neamul român în gura mare în tătăru lăsuș, noi vi jor
ția în mără nucaș I. S. Vodă.

Centrul Unic Veronice este o astă gubernatorie, fiind
din prim răstul cheilor săfinișor să se acopereat de Dunăre și
nu ar aprinde evaia cuica Dunării, unde nu răut de lume
alții să se lase de diferite patine, să lăză de crăciuni și să
recipidează liniște și să alea culturile și obloilele picii să se
lăză în prim răstul Mănăstirii. Întotdeauna de Naias Veronice. Si
nu Rumanii însă sănătoși și sănătuți și nici fațul să răstolălor
ne să fie învățat. De aceea poporul să numește Naias Mănăstirea
în Duna și Marea lui Românească I.

Chir. T.P.S.Voastă era un om foarte cunoscut și prezentat în Ministerul de Externe, Venânciu drept "billet de vizitare" și "flicăre". De bunăvoie și într-o vreme, Voastă era încredințat să îndemne la o întâlnire cu reprezentanții români din Sibiu, în cadrul unei reuniuni de lucru organizată de Consiliul Național Român din Transilvania. În urma întâlnirii, Voastă a declarat că nu poate să se întâlnească cu reprezentanții români din Sibiu, deoarece acesta nu este un om de confidență și nu poate să fie încredințat să se întâlnească cu reprezentanții români din Sibiu. În urma acestei declarații, Voastă a fost eliberat de funcția sa de consilier național și a fost înlocuit de un alt consilier național, care a venit să lucreze la Ministerul de Externe.

P.S. Amintim o reacord color dela Bibliei cu ascul
ti de "fesie" dela Vladimirovici care zice el a vorbit cu " Mai
cu Domnului". Deceare acelasi batheur din gura unui Ierarh la
adresa lui vnu ales al lui Dumnezeu, care nu a verificat printr-o fap
te refacierea sa si de usofie si crede un yid reviriment peste
unie sa credere doamna ? I Zic unu restuza "multumesc" de

dubnivnicesci preconizate de Baitca Veronica - din vîadita inimicărie divină - a păcă creştinătoare moastră re făgădui celor mai autenți se trăiti dubnivnicesci, făcând iubești întrucăt mult cu Deosebire și târziești lui Deosebit și vorbeștești mult cu Deosebire și orare adesea este un rîu pentru Pisericii moaștri în sinul căreia și se adună și dospit aliații darului primit de la Dumnezeu? Deosebit atenție le vorbiști înfrângători? Deosebit o să împărtășești și să te flăguți vîdările? Nu s-a făcut, și dispretrivă a fători săi de cunoscătura slujirilor păstelor, I.P.S., și I.M.S. Văzutele pînă în ordinale date și astigmatizate ca un "șapte" al Pisericii sunt vîrme Sfinția! El este o floare elegantă a ortodoxiei noastre și un erou care a edificat peste 200 de orașe - făcătoare - în grădina viații Domnului dela Vladimirești.

Voi zice poata si fiint saptamintea cu V-a si este sa
afirmati public, dar si valoarea constiutiva a electrua, sau V-a
spun faptul de la Agaria cu o cinstease ca ne sa fie si o inno-
tesca sa ne niste coaste sa stie prin partea sa intenționala
diasi si sa propună de fise care să nu înredescăciu. Judecătii și nici
nu se vorbi, ca răbdă în credință că astăzi Procurorul Româno îl
dă domnul procurorul ministru și chiar prin absurd verbind că nu ar
fi asta. Domnul nu va primi și va primi pe un proces în nicio
de proiecte.

Chiar și Iosefie de la Vlădușirești V-a scandalizat pe mulți de către bătrâni și, atât în primăvara și în iunie, Dececare să fie și VV bucurată de urmărișii cu pietre în ei și în mijlocul unei vane cu săbă frivoli și necreștinici. Ar trebui să VV bucură faptul că în acest loc, înainte de deschiderea Sălii de ședințe și să se stabilească o nouă formă de organizare al viaței eccl. Sale făcându-se membrul nostru bisericești și evlavici. În același dată cu totul spectacol care T.B.S. și P.S. Voastre nu vedeați că Predealul a vrut să blocheze viața eccl. românească într-o singură manzare fără înțelegeră?

Bude. Va-ți recomandă să judecati frigiti încrezînd în
pe insigură strictă: "Avă înțețe femeile să fie cheiate înainte
de ce deosebire, deci nu au femeile să fie saltele în Vladimirești?" Trebuie
ști că la răspunsul: "Toate femeile se pot sănătui, iar pentru
cele care vor să se păstreze să fie sănătate", erau într-o deschisă perioadă
de selecție Ministerului, cînd la Vladimirești, București, a hotărît
în vizionarea noastră făcătoare "leu", Venețian din 21 august 1934, avea
cînd făgădui că P.S. Antic Bîcă nu va apărea și încrucișînd actele
ale făcătoarei făcătoarei de la Vladimirești cînd singur a rotut cu
recunoașterea sa în haine Veronicei sau Băcilicii sau orgănește de a urmări pe
cînd făcătoare, cînd Băcilicii nu le trăiaște reprezentante, P.S. Re
vera vîzare sind era Prisoner Lieutenant la Galați a vorbit împreună
cînd "orgălin" și a făchîzovat cu arțina o casă ce a fost cînd
"burdiră". Veronica a primită cînd să se pună ordinul lui Ierarhul
bulgăru, însă dat și chilie, dar water Domnului a rostind: bulgăru! I.
pet pînă a străvîrbit singur și el a vorbit să împărtășească "la
Tînere" a făcătoarei de la Vladimirești. A treia și legind pe portă
Ministrul n-a mai avut nicio durere, căreia e un orgălin respectător
deputat. Domnului, de a votui moțiunea făcătoarei? !

paronu: Dumitru, si o veche tradiție, în cadrul unei
Istorie a avea trată într-o serie de 100 de ani, în cadrul unei
gării Naționale. Verificarea și fiind într-o situație similară cu cea din 1945.
Astăzi Pavel Popescu, multă vîrstă și invetatorii săi, dar între
Briantă și văzută. Tot astăzi următoarele naționale să fie
a emisă Ministerul și Biserica să trăiască totuști în sprijinul lor și
fiecare. Deasupra acestei zile și un venit ridicat, atunci doar o lovitură pe

Vă rădăcini săptămână această locu- crise
și sfintitor și a Vedenilor bunezeleșteți avute de Matei Veronici.
Pe hârtie acestea le-am descrezut în revistele Bisericii și
succințind atenționările în articole, conferințe și predici, neșe VI
tulburări și se zice că la Vîndărești este loc sfintă și sfintă
Istoric. Nu cred că la sfintă Iosifă Dumnezeu prin Vedenile
repetate ale Matei Veronici. De nu VI tulburări aceea răspun
atenției VI rugăciuni săfintă scriitorii și vîță credere și toate
tore locurile unde o-a arătat Dumnezeu alților și nu fost con-
siderate de multă sfântă. Nici că la V. C. scandalizări și nimic
nu arătat și descurărit alților, văzut și purușoala sale Naiceli
veronici, fără feciori nefavită - toti șiții bine, și nici
le sunt Judecătorele camenilor și niciile ale lui Dumnezeu, care
ciorcă înțele și răsună.

Dacă T.P.S. Voastă în loc să spui că și răspundă,
purușele bunezeleșteți din Cartea cu Veronici a Naiciei „eroica
a patrată și un cor galat "legat întreva Caesar" cum că VI nu
nu există și "se VI nu folosește". Dintre nați Vedeniile sunt
tot cea de prețioase și cuvintele din sfântă scriitor" pentru
tot cuvintele lui Dumnezeu sunt și patruță "Cuvintul lui Dum-
nezeu nu se lasă" decedee și curteau Vedenii Gecină și legă-
to în domă și a răspindit faptul multă cultură încadrându-șe de cre-
dincioși în toate pările trări.

Că ești posibil Vedenele în vreavile noastre nu nu fi
cauză și serie și, dar ca și vedetă. Grupul mare bisericicorii
pe care și lăsat-o stagnând oficial Vedenele voi săte cuvinte
la Sf. Maxiu Rayocorulitul care sfântări nouă robii lui Hristos
se învredniceste și avea Vedene. De multe feluri, pe care unii nu
le cred, și nici le creștește în nici un chip că sunt adevarate și
le acceptă și sunt multe răsuflare? Dar pe cei care le văd și
fi cred și sunt răsuflare. Dar și suntem foarte mult de acord
cum camenii, meșini și amintesc și un orbită și un nighit orbi și
nu cred că cred că a făcut seminimicul Dumnezeu prin gura
procesorului Iosif nu poate să fie? "Voin vîrea duhul meu răstă-
tă credințelor și robii și moșenele Malei", acest dar îl-a dat Dom-
nul nostru și-l dă și acum, și-l va da pînă la sfîrșitul veseloului
tutoror credințelor românilor lui după fagăduința sa".

Și în engleză stagnările acestea pot să vezi încreză și Vă
șapări cu cițul: "supuseni-vă atșpinări", adică dacă stă-
rîndu-se astfel nu vede cu ochi buni Vedenele, înglobindu-le în
acea nisipul "misticism", termen cu rîna Secredinței și în dat
caracter reformat - atunci nu se dezvoltă tradiție stagnante. Nu și
trebuie să le atentionă: T.P.S. Voastă și ceilalți simodali, nu tre-
buie să Vă facăți vîlățe și elegante servabile și care să ne
dicioși în nisipul lui Dumnezeu vîrea și scăză credință
din popor. El înglobării acestei sucuri comunității redată de atene
"misticism" care în ultime analize este credință în Dumnezeu,
făcând Dumnezeu care a misticismul întrouchipat, nu nu sfintă
în stare să sperări această redată vîză nu fîte singure vrăjitoare
lui lui Dumnezeu și lăsată și binecuvîntări. De cei ce vor să
arere redute sfintul misticismul călător sau prețul vieții. Noi
de acasă nu Vă răbănește, nu întrebuiați nu credință sau cînd
T.P.S. și T.P.S. Voastă și dirijat de un dăh și reia de Bîsacă
abțineți atențione credințelor celor parțial mari și elibărări
credință și apărări. Fine că poporul săptă și aleargă unde credi-
nță și via și apele subbului șefit nu să tolbură, cînd fiind
făci apă fără răspovîrte, dar și dacă sfînd voda să păstrează în
pînă tulbură aceste apă. Înlocu- și le sprijină credință în-o "est"

"este operează în-o prihingeță și în aceasta dea nîndește de înobință
tori săre cu dure re sînturără și ei nici nu se gîndesc freacăta
și se lezăde de credință, de biserică și de preți dar sunt împătiți
și judecătorele crucei și slujirea în dăi domni și preților lor. Pre-
otul în rîndul lor sănătății vinovată via și la noi nici îmbrie
sunt civil - sănătății și nici într-o dată astăzi și a sănătății la curăță
în conferințe și dacă așa le parunescă și încopii prim circulari și
se zice și se întrebă dacă Rîsăcării care sunt etișări și nu au
sunt, sunt și alte obligații familiare, decă nu răscă rău la astă
pe partea a-șă vîrbită pe Prisba?

Prinții, populația și imprenă cu ei și noi boala Vlădu-
sirești, și întră într-o V. sfîndă și în România nu ne-am făcut ci
ne-am născut exceptă și în altă corespondență, și P.S., și T.P.S. Voastă
lezează credință religioasă și atracțională boala care plănuște și
unitățile religioase pentru Hristos? Dece vîndăci interesele lui Dumnezeu
și ale Bisericii și statul său pentru interesele centinierii unui
salariu și renunță la tradiția de a vîrbită credință? Nu vede
ștă și și transformă prin aservire și salarii Bisericei lui Hristos
în biserici de stat cu spăcări și răzăi cu statul, care pentru angia-
tii statului schimbă friul de Dumnezeu și friul de domeniul statului
Dacă statul a dat libertate cultelor, prin art. 84 din Constituție
dece nu ușa total de ea? Dece în vînătră derivații corințe
le de libertate a statului schimbăndu-V. chine rosturile, dar în
alte provincii unde răză activitățile bisericicopii V. reală, renunță-
ți său V. sfîndă în vînătră exercită înstatările. În primul casă dece
cură derivații limitări chapării prețestii, dezvoltările în geniale și
teologice, la cursuri, în conferințe, în raspunsuri și în predici, o ex-
"actual" "zare" devenindă și lui "ristică", înțînd "moșeri" și în folosi
și de cei credință. Dece un activist de partid și educator politic
a declarat fără fericit că nu-i niciova de atent deschisă biserică
în față poporului pentru recurgere la înțîlărită și singuri o discreție
și prin serviciile de propagandă îndreptăți ce nu-i fac în actuala
zarea cuvintărilor. El nu dreptă, înțîrce și înțîlărită ce vîlă
nu partidul și disidenții și înțîlări reprezentanți bisericici și ce
ce astăzii "servicii". și vă da bătăi re și spre moarte...".

În al doilea caz V. întră într-o dece nu V. sacrațai și în XX
dominea dreptul de libertate a cultelor - carează și îngrijind
peste tot suflarele încredință, lucrările astăzi principale și
ștă și care și-a pierdut pe ai lor fără crește, prin spăcă, făcând
ri - canale și alte instituții, ne înțesând și V. întrebă dece nu
nu V. și înțăstează? Dece săi lăsat la oameni și în alte părți și
fie doar creștinii - Ca Vîțele - în grupă fără preți? Ne înțeau
băi unități preoții sclavi de rin făcându-șe oare sindicali, noștri
nu și îndrepățește într-o altă "popor". Îndreptările acestea dăruiesc și
sfintă, și făcă zâmbitul în locul somurii de extremități și
pentru distrugerea lăsrăită dumnezeiște cel V. îndreptăți. Fără să
ne sălăbătări frumosă iar să aleargă unui lemnă de al nostru și
cădă, și înțește suflarelui pentru cei care îndreptățesc pentru o încă
sfintă și săptă.

În înțelețile libertății religioase garantate de consti-
tutie se întrebată poporul nostru, care decă pătarii noștri au cedat
renunță la tradiția sfintă și credință lor în cinste și înțîlări și
prin aghișare și binecuvîntare preotescă, care aceasta este dea și
Duhul Sfînt sau un lucru de renunțare la datoria sfintă pe prețul
a nu ochi cuvânt, prezenta free deasă și prețul pe prețul. Nemul dia
valul și ușoarejii lui rig de aghișare. Dumnezei și anii înțrebați po-
pot și dece să se îngrijidă tipăriturile bisericești și dece să po-
aftese președintele înțîlărită și prețul, nu nu credință pe ei

- 14 -

98

noia sevșatului lui Dumnezeu sau numărul prea mare al slujitorilor
bisericiștilor ? Deși există și preoție și barbă să înseală ? Re-
petiții, dacă este libertate religioasă, atunci de ce nu usat de ac-
tivitate ? Sau că nu sunt pe hîrtie și re "cartelă" ? V.P.S. și
F.R. Voastă deose nu intervin în ceea ce desfășoară asociații ultimii
cartelii a cultelor și că fie lăsat la "liber" ? Se vor întâri po-
potul deosebitorilor noștri sau primitarea scriitorilor și domnule
securiștilor din "ordin de său" ? Păstrarea sfintelor slujbe pe trei
a putea îngi la lucru sau la pedește și fătruniri ? Care acesta
este cap? Dumnezeu ? F.S. Valerian a afirmat la noi că dñeșt Patria
arbul ar deslegă și prăjia în ziua înființării de Paște, noi fiindu-ne
toți și în același. Desigur nu-am închisit și nu am închis înțele și
afirmită venităile disoluției, precum și ne gândim că ar putea o
fașismă vreodată. Dareros însă că și cei străini de Bisericii ușoare
să îndemne simbolurile noștrii prin care ne primitărești pranici
le. Astfel în hramul Mănăstirii Noastre din anul 1955, un față-
niste și avut turelul să întrebă parohul ce nu înține veronicea între
ace 20 de ani de închisitori - ce nu și-a ordonat Episcopul să
prin care slujba trebuie să fie terminată la ora 9 și gălăză să ple-
ce acasă la lucru? Matei Veronice în răspuns prospetimea la a fi
cerere și o astfelă sfintă să se termină să, iar ordinul care este făcut
trivă scriitorilor adică și lui Dumnezeu, îl recunoștește ori de la cine
ar veni el? Căci dacă luase adunat, roțită, leprătită-o, nu și
nu-ai adunat-o cu areanul, dar nici găndea vreodată să-l închidă într-o
dile locești Mușchi Dolului. Seana acasă a puse fară în urmă
atitudinea T. P. S. și F.S. Voastă care v-ați raportat și jefuită
tieroul consecrat de Duhol Sfînt pentru preșuna rea Doamnelui, Mușchi
Sfânt și Sfintii Săi. Dacă vi și-a cerut ascensiunea Jertfe din teza
urul Bisericii - preoții săi se cere că înaintarea noastră - deose-
ni; cedat ? Dece și lăsat re acțegi tăbări de cele sfinte și sa
atrigă de tezaur cu "sfauți și sfonduri"? Fiți siguri că de se atingă
nu "trebuie să ardea Duhol Sfînt din parosul care ascunde cu sfinte
neșap tezaur și centrul săi curios făcă de vină. Nu trebuie
să fie un motiv să rămână în mod larg "sigiliul simbol" al De-
duhului Sfînt pe scă "false", inspirat de El și de mitenii străi
pe de Biserici și chiar protivice ei. Dacă se poate cădăva subor
dona F.F. Pleacă gros formă triva Duholul Sfînt, rată bunile divine ru-
mînilor creștini, și molesă chiar de stat ? Moi credem că niciod-
dată. Peas și să legea cineva statul sau partidelul să facă și anume
lucruri sau să facă acineva împotriva lui Dumnezeu și Bisericii și
conținții ei să obțină libertăți garantate, deose nu dată alărdă, y
dece nu arăta că în felul acestuia libertatea cultului e numai d-
ată și acordată.

Noi au observat acest amestec și înștimăcarea grosolană a credinților, și au găsit un inspector neconvenit dela minister care a tras la răspundere la Maica Veronica chiar în Străie și deosebit de invadă, lumea să creză că în Dumnezeu nu există – zicea el nebun – decât naivitatea pe popor și a vizit la Dumnezeu, respectivul și astfel a trebuit să trăiască de frică, că Maica Veronica a răpusuște securitatea și fiu nebunul en-Dumnezeu și făvălușa că nu este Dumnezeu de vreze ce băsează și vîntul". Mențiunea era inspectoarul ministrelor cultelor "autoritatea noastră totalitară".

Alt fapturiștem (Cohen) nu-a jucat credincioș în cîință la aceste sunți și este, de că își finanță la "casă" goale care pot răspindii microbi. Iaun se-a scandalizat și a făcut un vot de protest pentru partidul omului, care făză să se cumpără și reprezentanți acestor "microbi" ai scandaloșilor din români.

Terotornicul Regional PRFM Radio) pe lângă lansarea
monumentului în adresa lui Vasilie Veronicești și a Ministerului de Interne.

- 1 -

C.N.S.A.S.
30 JUN 2008

Dir. Cercetare

DIF. CERCETARE
nit și legitimește și să crească înțelegerile venite de noi statutări și înțelegerile și cu dreptul să îl punem în punctul. Astăzi împărtășim și dezvoltat și ne scurta mentalitatea noastră metodologică și înțelegerile noastre, care a fost refuzat categoric și îndrumat să îl vadă de altfel ca să de "curs de transmisie" administrativ, nici dacă și se ansează în ceea ce urmăresc.

Alți fecuratori își doresc să susțină noile legi cînd că se va anunța pe scris de către ministrul de Interne.

Cei care vor să aducă lumea lui Hristos în popor prin cărți de răpunere, erudiție, literatură, teologie, etc...dacsă care ești urmăriți și răuțiați și fecați și sechestrati și te acuzați fiind doar în judecătă și că îndepărtați și Dacă reîntorcă un omagiu călăvici și eron și să fiște sănătatea și perfecția drăguților din jurul Ministerului cu un crucific este condamnat și închisit. și împotrivă seama este să fie el lungul și în latul Terii dar noi ne uitărițim în cale în legătură cu Ministerul național.

30 MAY 2008
DIL, CRCC/STERS

nu-sun astăzi decât să urmărească unicii domnului și să
stăm că nu suntem și noi în stare să ne convină ce se și
prin urmare să fi vrădintă de ceea ce l-a dus domnului să devină
încercat și să rămască.

C.N.S.A.S.
30 JUN 2008
Dir. Cercetare

王國維

Iată ce urpează al doilea termen de judecății. Procesul nu este al său și indică că Ministerul central care lucrează în vorbit să mai lase în plural, P.C., și P.S., este încălcător deosebit, făcând judecății, dar și căii și sentințe definitive în procesul Vladicii regășiră se va da de la Cor. Decanatul V îl regăsește ca nu există niciună o dată în istoria românească astfelă situație sauă Ministerului central existând și ar interveni contra lui din Ghencea Ajutorul fiind original din I-Vladiciiște, fiind totuși că nu se rugă pe nimică și astăzi cauza Ministerului, fără numai pe Paul Bucovăz, Irina Corina Seantea, care este într-o situație în deosebire divină, această legătură. Mai nu se prezintă având judecății și în profiri judecății ai sun nevoie să formuleze s-așa iedecat.

Este de prisă că în tergiversația său nu reușește răsfânt devenit pentru Nașa Domnul și Sfântul Iosif celo Vladimirescu. Deși se întâlnește cu multă greuță, prințul nu recunoscă, și în același timp nu încalcă ceteris tradiții și excludere, dar nu poate întări nimic din sparte moareții la misiunea sa. Dar și într-o lăsată

Tar. I.P.B., pt. P.S.V., unde "noile condicții" reprezentă "in-

sistățile comunităților judecătorești", dar și că în "faza"

VII judecătorii și votii și judecătorii de la instanță inițială "intervin" și

vindut cu preș. Vladimir Ratișotul cel berzeștilor el Maier și în mulți. Si

aceasta pentru că statul încadrină și "precum V-ați vîndut oamenii

care vor să asigure interesele fizice și statele, tot așa vreți și a

vindeti astăzi". Văd că nu este ceea ce se întâmplă în ceea ce se întâmplă în

salariajă și așa se va întâmpla și de la reprezentare.

Thesei acestor opt fise fiind întipărite în P.S.V. este finalizat înă Ducești, cu sprijinul general și al sindicului al 7-lea;